

Publicatieblad

van de Europese Unie

L 91

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

49e jaargang
29 maart 2006

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing*

Verordening (EG) nr. 498/2006 van de Commissie van 28 maart 2006 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 1

★ **Verordening (EG) nr. 499/2006 van de Commissie van 28 maart 2006 tot opening van een onderzoek naar de mogelijke ontduiking van de bij Verordening (EG) nr. 769/2002 van de Raad inzake cumarine van oorsprong uit de Volksrepubliek China ingestelde antidumpingrechten door verzending van het in te voeren product vanuit Indonesië of Maleisië al dan niet met aangifte van Indonesië of Maleisië als land van oorsprong** 3

Verordening (EG) nr. 500/2006 van de Commissie van 28 maart 2006 tot wijziging van de bij Verordening (EG) nr. 1011/2005 voor het verkoopseizoen 2005/2006 vastgestelde representatieve prijzen en aanvullende invoerrechten voor bepaalde producten van de sector suiker 6

Verordening (EG) nr. 501/2006 van de Commissie van 28 maart 2006 tot wijziging van de bij Verordening (EG) nr. 446/2006 vastgestelde restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm 8

Verordening (EG) nr. 502/2006 van de Commissie van 28 maart 2006 betreffende de nieuwe toewijzing, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1081/1999, van de rechten op invoer van stieren, koeien en vaarzen, niet bestemd voor de slacht, van bepaalde bergrassen 10

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Commissie

2006/249/EG:

★ **Beschikking van de Commissie van 20 april 2004 betreffende de staatssteun die Italië voornemens is te verlenen aan bedrijven voor de afzet van rundvlees in de provincie Brescia (Kennisgeving geschied onder nummer C(2004) 1377)** 11

2006/250/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 3 mei 2005 betreffende de Steunregeling „Enterprise Capital Funds” die het Verenigd Koninkrijk voornemens is uit te voeren** (Kennisgeving geschied onder nummer C(2005) 1144) ⁽¹⁾ 16

2006/251/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 28 maart 2006 tot wijziging van Beschikking 2006/135/EG wat betreft de instelling van gebieden A en B in bepaalde lidstaten in verband met uitbraken van hoogpathogene aviaire influenza** (Kennisgeving geschied onder nummer C(2006) 1144) ⁽¹⁾ 33

2006/252/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 27 maart 2006 tot wijziging van Beschikking 1999/217/EG wat het repertorium van in levensmiddelen gebruikte aromastoffen betreft** (Kennisgeving geschied onder nummer C(2006) 899) ⁽¹⁾ 48

2006/253/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 6 september 2005 over de passende bescherming van persoonsgegevens in het „Passenger Name Record” (PNR) van vliegtuigpassagiers die aan de „Canada Border Services Agency” worden doorgegeven** (Kennisgeving geschied onder nummer C(2005) 3248) ⁽¹⁾ 49

2006/254/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 28 maart 2006 tot vaststelling van tijdelijke beschermende maatregelen in verband met klassieke varkenspest in Duitsland** (Kennisgeving geschied onder nummer C(2006) 1321) ⁽¹⁾ 61

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 498/2006 VAN DE COMMISSIE

van 28 maart 2006

tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 29 maart 2006.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 28 maart 2006.

Voor de Commissie

J. L. DEMARTY

Directeur-generaal Landbouw en plattelandsontwikkeling

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 386/2005 (PB L 62 van 9.3.2005, blz. 3).

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 28 maart 2006 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(EUR/100 kg)		
GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	98,7
	204	50,0
	212	102,0
	999	83,6
0707 00 05	052	137,9
	628	155,5
	999	146,7
0709 90 70	052	119,0
	204	54,7
	999	86,9
0805 10 20	052	72,3
	204	46,0
	212	50,4
	220	41,9
	624	67,0
	999	55,5
0805 50 10	624	66,0
	999	66,0
0808 10 80	388	76,0
	400	126,1
	404	92,9
	508	82,3
	512	74,8
	528	90,2
	720	81,9
	999	89,2
0808 20 50	388	83,2
	512	60,9
	528	73,6
	720	43,0
	999	65,2

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 750/2005 van de Commissie (PB L 126 van 19.5.2005, blz. 12). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 499/2006 VAN DE COMMISSIE**van 28 maart 2006**

tot opening van een onderzoek naar de mogelijke ontduiking van de bij Verordening (EG) nr. 769/2002 van de Raad inzake cumarine van oorsprong uit de Volksrepubliek China ingestelde antidumpingrechten door verzending van het in te voeren product vanuit Indonesië of Maleisië al dan niet met aangifte van Indonesië of Maleisië als land van oorsprong

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

D. MOTIVERING

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾ (hierna „de basisverordening” genoemd), en met name op artikel 13, lid 3, en artikel 14, leden 3 en 5,

Na overleg met het Raadgevend Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

A. VERZOEK

- (1) De Commissie heeft een verzoek ontvangen overeenkomstig artikel 13, lid 3, van de basisverordening om een onderzoek in te stellen naar de mogelijke ontduiking van de antidumpingrechten die zijn ingesteld op cumarine van oorsprong uit de Volksrepubliek China.
- (2) Het verzoek werd ingediend op 13 februari 2006 door de Europese Raad van de Bonden van de Chemische Nijverheid (CEFIC) namens de enige producent, die goed is voor 100 % van de productie van cumarine in de Gemeenschap.

B. PRODUCT

- (3) Het product waarbij de rechten mogelijkerwijs worden ontdoken is cumarine, een product dat normaliter wordt aangegeven onder GN-code ex 2932 21 00, van oorsprong uit de Volksrepubliek China (hierna „het betrokken product” genoemd). De GN-code wordt slechts ter informatie verstrekt.
- (4) Het product waarop het onderzoek betrekking heeft is cumarine die vanuit Indonesië en Maleisië wordt verzonden (hierna „het onderzochte product” genoemd) en die normaliter wordt aangegeven onder dezelfde codes als het betrokken product.

C. THANS GELDENE MAATREGELEN

- (5) De maatregelen die thans gelden en mogelijkerwijs worden ontdoken, zijn antidumpingrechten die werden ingesteld bij Verordening (EG) nr. 769/2002 van de Raad ⁽²⁾.

- (6) Het verzoek bevat voldoende aanwijzingen dat de antidumpingrechten die gelden voor cumarine van oorsprong uit de Volksrepubliek China worden ontdoken door deze goederen in Indonesië en Maleisië over te laden en van daaruit te verzenden.
- (7) Het volgende bewijs werd voorgelegd:

In het verzoek wordt aangetoond dat het patroon van de uitvoer uit de Volksrepubliek China, Indonesië en Maleisië naar de Gemeenschap zich na de instelling van antidumpingrechten op het betrokken product sterk heeft gewijzigd en dat hiervoor afgezien van de instelling van deze rechten geen afdoende reden of verklaring is.

Dit gewijzigde patroon van de uitvoer lijkt het gevolg te zijn van het feit dat cumarine van oorsprong uit de Volksrepubliek China in Indonesië en Maleisië wordt overgeladen en vanuit deze landen wordt verzonden.

Bovendien bevat het verzoek voldoende aanwijzingen dat de corrigerende werking van de thans ten aanzien van het betrokken product geldende antidumpingmaatregelen, zowel wat de ingevoerde hoeveelheden als wat de prijzen betreft, wordt tenietgedaan. Grote hoeveelheden cumarine die vanuit Indonesië en Maleisië worden ingevoerd, lijken in de plaats te zijn gekomen van het betrokken product uit China. Bovendien zijn er voldoende bewijzen dat deze grotere hoeveelheden die uit vorengenoemde landen worden ingevoerd, worden verkocht tegen prijzen die veel lager zijn dan de niet-schadelijke prijs die werd vastgesteld in het kader van het onderzoek dat tot de thans geldende maatregelen heeft geleid.

Ten slotte bevat het verzoek voldoende aanwijzingen dat de prijzen van de cumarine dumpingprijzen zijn ten opzichte van de normale waarde die eerder voor het betrokken product werd vastgesteld.

Mocht in de loop van dit onderzoek blijken dat er afgezien van de verzending van de cumarine via Indonesië en Maleisië andere ontduikingspraktijken worden toegepast die in artikel 13 van de basisverordening zijn vermeld, dan kan het onderzoek ook tot deze praktijken worden uitgebreid.

⁽¹⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2117/2005 (PB L 340 van 23.12.2005, blz. 17).

⁽²⁾ PB L 123 van 9.5.2002, blz. 1. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1854/2003 (PB L 272 van 23.10.2003, blz. 1).

E. PROCEDURE

- (8) Gezien het bovenstaande heeft de Commissie geconcludeerd dat er voldoende bewijzen zijn om de opening van een onderzoek overeenkomstig artikel 13 van de basisverordening te rechtvaardigen, en de invoer van cumarine die vanuit Indonesië en Maleisië wordt verzonden en al dan niet als van oorsprong uit Indonesië en Maleisië wordt aangegeven, te registreren overeenkomstig artikel 14, lid 5, van de basisverordening.

a) Vragenlijsten

- (9) Om de gegevens te verzamelen die zij voor haar onderzoek noodzakelijk acht, zal de Commissie de volgende partijen vragenlijsten toezenden: de producenten/exporteurs en de organisaties van producenten/exporteurs in Indonesië en Maleisië, de producenten/exporteurs en de organisaties van producenten/exporteurs in de Volksrepubliek China, alsmede de importeurs en organisaties van importeurs in de Gemeenschap die medewerking verleenden aan het onderzoek dat tot de thans geldende maatregelen heeft geleid of die vermeld waren in het verzoek, alsook de autoriteiten van de Volksrepubliek China, Indonesië en Maleisië. Indien nodig zal ook de bedrijfstak van de Gemeenschap om gegevens worden verzocht.
- (10) In ieder geval dienen alle belanghebbenden zo spoedig mogelijk, maar binnen de in artikel 3 van deze verordening vastgestelde termijn, contact op te nemen met de Commissie om vast te stellen of zij in het verzoek zijn genoemd en eventueel om een vragenlijst te verzoeken binnen de termijn die is vastgesteld in artikel 3, lid 1, van deze verordening, aangezien de termijn die is vastgesteld in artikel 3, lid 2, van deze verordening geldt voor alle belanghebbenden.
- (11) De autoriteiten van de Volksrepubliek China, Indonesië en Maleisië zullen in kennis worden gesteld van de opening van het onderzoek.

b) Het schriftelijk en mondeling verstrekken van inlichtingen

- (12) Alle belanghebbenden worden hierbij verzocht hun standpunt schriftelijk uiteen te zetten en de Commissie het nodige bewijsmateriaal toe te zenden. Bovendien kan de Commissie de belanghebbenden horen die hierom schriftelijk verzoeken en kunnen aantonen dat er bijzondere redenen zijn om hen te horen.

c) Vrijstelling van registratie van de invoer of van maatregelen

- (13) Overeenkomstig artikel 13, lid 4, van de basisverordening is de invoer van het onderzochte product niet onderworpen aan de registratieverplichting indien de invoer van deze goederen geen ontduiking inhoudt.
- (14) Daar de mogelijke ontduiking buiten de Gemeenschap plaatsvindt, kan vrijstelling overeenkomstig artikel 13, lid 4, van de basisverordening worden verleend aan producenten van het betrokken product die kunnen aantoon-

nen dat zij geen banden hebben met producenten waarop de antidumpingmaatregelen van toepassing zijn en dat zij zich niet schuldig maken aan ontduikingspraktijken in de zin van artikel 13, leden 1 en 2, van de basisverordening. Producenten die wensen dat hun vrijstelling wordt verleend, dienen hiertoe een terdege met bewijzen gestaafd verzoek in te dienen binnen de termijn die is vastgesteld in artikel 3, lid 3, van deze verordening.

F. REGISTRATIE

- (15) Overeenkomstig artikel 14, lid 5, van de basisverordening dient de invoer van het onderzochte product te worden geregistreerd om te waarborgen dat de antidumpingrechten, indien bij het onderzoek zou blijken dat deze worden ontdoken, alsnog met terugwerkende kracht vanaf de datum van registratie van de uit Indonesië en Maleisië verzonden goederen kunnen worden geheven.

G. TERMIJNEN

- (16) In het belang van behoorlijk bestuur dient een termijn te worden vastgesteld waarbinnen:
- belanghebbenden zich bij de Commissie kunnen aanmelden, hun standpunt schriftelijk kunnen uiteenzetten en de Commissie de antwoorden op de vragenlijst en alle andere gegevens die zij voor het onderzoek nuttig achten kunnen toezenden;
 - producenten in Indonesië en Maleisië om vrijstelling van registratie van de invoer of van maatregelen kunnen verzoeken;
 - belanghebbenden kunnen verzoeken door de Commissie te worden gehoord.
- (17) Er wordt op gewezen dat de meeste in de basisverordening genoemde procedurele rechten slechts kunnen worden uitgeoefend indien de betrokkene zich binnen de in artikel 3 vastgestelde termijn kenbaar maakt.

H. MEDEWERKING

- (18) Indien een belanghebbende binnen de gestelde termijnen geen toegang geeft tot de nodige informatie, deze anderszins niet verstrekt of het onderzoek ernstig belemmert, kunnen overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening op grond van de beschikbare gegevens conclusies worden getrokken, zowel in positieve als in negatieve zin.
- (19) De Commissie kan de verstrekte informatie, indien deze onjuist of misleidend blijkt, buiten beschouwing laten en gebruikmaken van beschikbare gegevens. Indien een belanghebbende geen, of slechts gedeeltelijk medewerking verleent, en de bevindingen daarom op de beschikbare gegevens worden gebaseerd, overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening, kan het resultaat voor hem ongunstiger zijn dan wanneer hij wel medewerking had verleend,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt een onderzoek geopend op grond van artikel 13, lid 3, van Verordening (EG) nr. 384/96 om vast te stellen of bij de invoer in de Gemeenschap van cumarine van GN-code ex 2932 21 00 (TARIC-code 2932 21 00 16) die vanuit Indonesië en Maleisië wordt verzonden en al dan niet als van oorsprong uit Indonesië en Maleisië wordt aangegeven de maatregelen van Verordening (EG) nr. 769/2002 worden ontdoken.

Artikel 2

Overeenkomstig artikel 13, lid 3, en artikel 14, lid 5, van Verordening (EG) nr. 384/96 wordt de douaneautoriteiten de opdracht gegeven het nodige te doen om de invoer van de in artikel 1 beschreven goederen te registreren.

Deze registratie wordt negen maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening beëindigd.

De Commissie kan de douaneautoriteiten bij verordening opdracht geven tot beëindiging van de registratie van de invoer in de Gemeenschap van goederen indien deze zijn vervaardigd door producenten die een verzoek om vrijstelling van de registratie hebben ingediend en konden aantonen dat zij de antidumpingmaatregelen niet hebben ontdoken.

Artikel 3

1. Vragenlijsten dienen bij de Commissie te worden aangevraagd binnen 15 dagen na de bekendmaking van deze verordening in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

2. Belanghebbenden die wensen dat bij het onderzoek met hun opmerkingen rekening wordt gehouden, dienen binnen 40 dagen na de bekendmaking van deze verordening in het *Publicatieblad van de Europese Unie*, tenzij anders vermeld, contact met de Commissie op te nemen, hun standpunt uiteen te zetten en

de Commissie de antwoorden op de vragenlijst en eventuele andere gegevens te doen toekomen.

3. Producenten in Indonesië en Maleisië die bij de invoer vrijstelling van registratie of van maatregelen wensen, dienen hiertoe een met bewijsmateriaal gestaafd verzoek in te dienen binnen dezelfde termijn van 40 dagen.

4. Binnen dezelfde termijn van 40 dagen kunnen belanghebbenden ook verzoeken door de Commissie te worden gehoord.

5. Alle opmerkingen over deze kwestie, verzoeken om een mondeling onderhoud, om vragenlijsten of om vrijstelling van de registratie of van maatregelen moeten schriftelijk worden ingediend (niet elektronisch, tenzij anders vermeld) onder opgave van naam, adres, e-mailadres, telefoon- en faxnummer van de betrokkene. Alle schriftelijke opmerkingen, met inbegrip van de gegevens waarom in deze verordening wordt verzocht, antwoorden op de vragenlijst en correspondentie die op vertrouwelijke basis worden verstrekt, moeten van het opschrift „*Limited*” ⁽¹⁾ zijn voorzien en moeten overeenkomstig artikel 19, lid 2, van de basisverordening vergezeld gaan van een niet-vertrouwelijke versie waarop is vermeld „*For inspection by interested parties*”.

Correspondentieadres van de Commissie:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Handel
Directoraat B
Kamer: J-79 5/16
B-1049 Brussel
Fax (+32-2) 295 65 05.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 28 maart 2006.

Voor de Commissie
Peter MANDELSON
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ Dit betekent dat de documenten slechts voor intern gebruik zijn bestemd en beschermd zijn in de zin van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43). Deze documenten zijn vertrouwelijk op grond van artikel 19 van de basisverordening en artikel 6 van de WTO-overeenkomst inzake de tenuitvoerlegging van artikel VI van de GATT 1994 (Antidumping-overeenkomst).

VERORDENING (EG) Nr. 500/2006 VAN DE COMMISSIE**van 28 maart 2006****tot wijziging van de bij Verordening (EG) nr. 1011/2005 voor het verkoopseizoen 2005/2006 vastgestelde representatieve prijzen en aanvullende invoerrechten voor bepaalde producten van de sector suiker**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1423/95 van de Commissie van 23 juni 1995 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen voor de invoer van producten uit de sector suiker, andere dan melasse ⁽²⁾, en met name op artikel 1, lid 2, tweede alinea, tweede zin, en artikel 3, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor witte suiker, ruwe suiker en bepaalde stropen voor het verkoopseizoen 2005/2006 zijn vastgesteld bij

Verordening (EG) nr. 1011/2005 van de Commissie ⁽³⁾. Deze prijzen en invoerrechten zijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 494/2006 van de Commissie ⁽⁴⁾.

- (2) De bovenbedoelde prijzen en invoerrechten moeten op grond van de gegevens waarover de Commissie nu beschikt, overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. 1423/95 worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bij Verordening (EG) nr. 1011/2005 voor het verkoopseizoen 2005/2006 vastgestelde representatieve prijzen en aanvullende invoerrechten voor de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1423/95 bedoelde producten worden gewijzigd zoals aangegeven in de bijlage bij de onderhavige verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 29 maart 2006.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 28 maart 2006.

Voor de Commissie

J. L. DEMARTY

Directeur-generaal Landbouw en plattelandsontwikkeling

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 39/2004 van de Commissie (PB L 6 van 10.1.2004, blz. 16).

⁽²⁾ PB L 141 van 24.6.1995, blz. 16. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 624/98 (PB L 85 van 20.3.1998, blz. 5).

⁽³⁾ PB L 170 van 1.7.2005, blz. 35.

⁽⁴⁾ PB L 89 van 28.3.2006, blz. 20.

BIJLAGE

Met ingang van 29 maart 2006 geldende gewijzigde representatieve prijzen en aanvullende invoerrechten voor witte suiker, ruwe suiker en de producten van GN-code 1702 90 99

(EUR)

GN-code	Representatieve prijs per 100 kg nettogewicht van het betrokken product	Aanvullend invoerrecht per 100 kg nettogewicht van het betrokken product
1701 11 10 ⁽¹⁾	35,47	0,65
1701 11 90 ⁽¹⁾	35,47	4,26
1701 12 10 ⁽¹⁾	35,47	0,51
1701 12 90 ⁽¹⁾	35,47	3,97
1701 91 00 ⁽²⁾	38,95	5,78
1701 99 10 ⁽²⁾	38,95	2,65
1701 99 90 ⁽²⁾	38,95	2,65
1702 90 99 ⁽³⁾	0,39	0,29

⁽¹⁾ Vastgesteld voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in bijlage I, punt II, bij Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad (PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1).

⁽²⁾ Vastgesteld voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in bijlage I, punt I, bij Verordening (EG) nr. 1260/2001.

⁽³⁾ Vastgesteld per procentpunt sacharosegehalte.

VERORDENING (EG) Nr. 501/2006 VAN DE COMMISSIE**van 28 maart 2006****tot wijziging van de bij Verordening (EG) nr. 446/2006 vastgestelde restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, en met name op artikel 27, lid 5, derde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm toe te passen restituties zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 446/2006 van de Commissie ⁽²⁾

- (2) De gegevens waarover de Commissie nu beschikt, verschillen van die bij de goedkeuring van Verordening (EG) nr. 446/2006, zodat de restitutiebedragen moeten worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bij Verordening (EG) nr. 1260/2001 vastgestelde restituties bij uitvoer, in onveranderde vorm, van de in artikel 1, lid 1, onder a), van Verordening (EG) nr. 446/2006 bedoelde, niet-gedenatureerde producten worden overeenkomstig de bijlage gewijzigd.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 29 maart 2006.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 28 maart 2006.

Voor de Commissie
Mariann FISCHER BOEL
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 39/2004 van de Commissie (PB L 6 van 10.1.2004, blz. 16).

⁽²⁾ PB L 80 van 17.3.2006, blz. 40.

BIJLAGE

GEWIJZIGDE BEDRAGEN VAN DE RESTITUTIES BIJ UITVOER VAN WITTE SUIKER EN RUWE SUIKER IN ONVERANDERDE VORM VAN TOEPASSING VANAF 29 MAART 2006 ^(a)

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	24,99 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	23,53 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	24,99 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	23,53 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettogewicht product	0,2717
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	27,17
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	25,58
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	25,58
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettogewicht product	0,2717

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2081/2003 van de Commissie (PB L 313 van 28.11.2003, blz. 11).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

S00: alle bestemmingen (derde landen, andere gebieden, bevoorrading en met uitvoer uit de Gemeenschap gelijkgestelde bestemmingen) met uitzondering van Albanië, Kroatië, Bosnië en Herzegovina, Servië en Montenegro (met inbegrip van Kosovo, zoals gedefinieerd in Resolutie 1244 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties van 10 juni 1999) en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië; de uitzondering geldt niet voor suiker die verwerkt is in producten zoals bedoeld in artikel 1, lid 2, onder b), van Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad (PB L 297 van 21.11.1996, blz. 29).

^(a) De in deze bijlage vastgestelde restituties zijn niet van toepassing met ingang van 1 februari 2005 overeenkomstig Besluit 2005/45/EG van de Raad van 22 december 2004 betreffende het sluiten en de voorlopige toepassing van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat tot wijziging van de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat van 22 juli 1972, wat de bepalingen betreffende verwerkte landbouwproducten betreft (PB L 23 van 26.1.2005, blz. 17).

⁽¹⁾ Dit bedrag geldt voor ruwe suiker met een rendement van 92 %. Indien het rendement van de geëxporteerde ruwe suiker afwijkt van 92 %, wordt het bedrag van de toe te passen restitutie berekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 28, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1260/2001.

VERORDENING (EG) Nr. 502/2006 VAN DE COMMISSIE**van 28 maart 2006****betreffende de nieuwe toewijzing, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1081/1999, van de rechten op invoer van stieren, koeien en vaarzen, niet bestemd voor de slacht, van bepaalde bergrassen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1081/1999 van de Commissie van 26 mei 1999 betreffende de opening en de wijze van beheer van communautaire tariefcontingenten voor stieren, koeien en vaarzen, niet bestemd voor de slacht, van bepaalde bergrassen, houdende intrekking van Verordening (EG) nr. 1012/98 en houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1143/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 9, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

In artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1081/1999 is bepaald dat voor de periode van 1 juli 2005 tot en met 30 juni 2006 twee tariefcontingenten van elk 5 000 dieren worden geopend voor stieren, koeien en vaarzen, niet bestemd voor de slacht, van

bepaalde bergrassen. Krachtens artikel 9 van die verordening moeten, voor ieder van deze contingenten, de aantallen waarvoor per 15 maart 2006 geen invoercertificaten zijn aangevraagd, opnieuw worden toegewezen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1081/1999 bedoelde aantallen dieren bedragen:

- 4 163 voor het tariefcontingent met volgnummer 09.0001,
- 3 458 voor het tariefcontingent met volgnummer 09.0003.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 29 maart 2006.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 28 maart 2006.

Voor de Commissie

J. L. DEMARTY

Directeur-generaal Landbouw en plattelandsontwikkeling

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1913/2005 (PB L 307 van 25.11.2005, blz. 2).

⁽²⁾ PB L 131 van 27.5.1999, blz. 15. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1096/2001 (PB L 150 van 6.6.2001, blz. 33).

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 20 april 2004

betreffende de staatssteun die Italië voornemens is te verlenen aan bedrijven voor de afzet van rundvlees in de provincie Brescia

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2004) 1377)

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(2006/249/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

betrokken steunmaatregel de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden.

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

- (4) Het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure is bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ⁽¹⁾ van 18 juni 2002. De Commissie heeft de belanghebbenden verzocht hun opmerkingen over de betrokken steunmaatregel kenbaar te maken.

Na de belanghebbenden te hebben verzocht overeenkomstig dat artikel hun opmerkingen te maken,

Overwegende hetgeen volgt:

- (5) De Commissie heeft geen opmerkingen van belanghebbenden ontvangen.

I. PROCEDURE

- (1) Bij brief van 27 juli 2001, geregistreerd op 1 augustus 2001, heeft de Permanente Vertegenwoordiging van Italië bij de Europese Unie een steunmaatregel voor de aankoop van apparatuur om de oorsprong en de kwaliteit van rundvlees te garanderen, bij de Commissie aangemeld.
- (2) Bij brieven van respectievelijk 15 oktober 2001 (geregistreerd op 16 oktober 2001) en 26 februari 2002 (geregistreerd op 27 februari 2002) heeft de Permanente Vertegenwoordiging van Italië bij de Europese Unie de bij brieven van 12 september 2001 en 28 november 2001 gevraagde gegevens aan de Commissie toegezonden.
- (3) Bij brief van 24 april 2002 heeft de Commissie Italië in kennis gesteld van haar besluit om ten aanzien van de

- (6) Bij brief van 25 juni 2002, geregistreerd op 27 juni 2002, heeft Italië de Commissie nadere gegevens over de geplande steunmaatregel doen toekomen.

II. BESCHRIJVING

Titel

- (7) Steun voor de aankoop van apparatuur om de oorsprong en de kwaliteit van rundvlees te garanderen.

Steunbedrag

- (8) Het budget voor de maatregel bedraagt 103 291,38 euro (200 miljoen ITL); deze middelen zijn afkomstig van de Kamer van Koophandel van Brescia.

⁽¹⁾ PB C 145 van 18.6.2002, blz. 2.

Looptijd

- (9) Tot eind 2001.

Begunstigden

- (10) Kleine en middelgrote handelsondernemingen met niet meer dan 20 werknemers, die officieel en feitelijk gevestigd zijn in de provincie Brescia, waartegen bij de sociale-verzekeringsinstanties geen zaken aanhangig zijn, die hun contributie aan de Kamer van Koophandel hebben betaald, die niet onder toezicht zijn gesteld, waarvoor geen akkoord of surséance geldt, en die niet in staat van faillissement verkeren.

Beschrijving van de steun

- (11) Met de steunmaatregel wordt beoogd een bijdrage te verlenen voor de aankoop van weegschalen die gekoppeld zijn aan een geautomatiseerd systeem (hard- en software), waarmee de oorsprong van rundvlees kan worden vastgesteld en kan worden nagegaan of het vlees door het centrum voor verbetering van de kwaliteit van melk en rundvlees in Brescia is gecontroleerd.
- (12) In de oorspronkelijke versie van de maatregel waren de steunbegunstigden kleine en middelgrote ondernemingen uit de tertiaire sector die vlees in de handel brengen en, in mindere mate, ondernemingen die vlees rechtstreeks aan de consument verkopen. In hun brief van 25 juni 2002 hebben de Italiaanse autoriteiten echter gepreciseerd dat deze laatste categorie niet langer onder de regeling valt. In de definitieve versie komen alleen nog kleine en middelgrote afzetbedrijven (slagerijen) die gecertificeerd rundvlees verkopen, voor de steun in aanmerking.
- (13) In de oorspronkelijke versie van de steunmaatregel werd de steun als volgt gemoduleerd:
- 40% van de aankooprijks van de weegschalen voor bedrijven die vlees in de handel brengen;
- 50% voor bedrijven die vlees rechtstreeks aan de consument verkopen, in de probleemgebieden van de provincie;
- 40% voor bedrijven die vlees rechtstreeks aan de consument verkopen, in de andere gebieden van de provincie dan de probleemgebieden.
- Aangezien bedrijven die hun vlees rechtstreeks op de markt brengen, niet langer in aanmerking komen voor de regeling, is de steunintensiteit nu op 40% vastgesteld.
- (14) De per bedrijf toegekende steun mag niet meer bedragen dan 1 291,15 euro (2,5 miljoen ITL).
- (15) De steun is niet cumuleerbaar met andere door de Staat of andere overheidsinstanties toegekende steun.

- (16) Steunaanvragen die zijn ingediend vóór de datum van bekendmaking van de oproep tot het indienen van blijken van belangstelling, komen niet in aanmerking voor de steun. De toekenning van de steun is voorts afhankelijk van de goedkeuring door de Commissie.

III. INLEIDING VAN DE PROCEDURE VAN ARTIKEL 88, LID 2, VAN HET EG-VERDRAG

- (17) De Commissie heeft de procedure van artikel 88, lid 2, van het Verdrag ingeleid omdat zij twijfels had omtrent de verenigbaarheid van de regeling met de gemeenschappelijke markt.
- (18) Deze twijfels hadden in de eerste plaats te maken met een aantal tekortkomingen in de door Italië verstrekte gegevens.
- (19) Ten eerste hebben de Italiaanse autoriteiten geen gegevens verstrekt over de naleving van de minimumnormen op het gebied van milieu, hygiëne en dierenwelzijn. De Kamer van Koophandel heeft alleen gemeld dat de naleving van bovengenoemde normen niet onder haar bevoegdheid valt.
- (20) Ten tweede heeft de Kamer van Koophandel geen informatie verstrekt over het bestaan van afzetmogelijkheden op de markt voor de betrokken producten.
- (21) Deze tekortkomingen hebben bij de Commissie twijfels doen ontstaan over de naleving van een aantal voorwaarden van de punten 4.2 en 4.3 van de communautaire richtsnoeren voor staatssteun in de landbouwsector.
- (22) Een ander probleem dat tijdens het vooronderzoek is opgedoken, is de controle op cumulatie van steun. Gelet op de organisatie van de steunregeling heeft de Commissie voorgesteld om in overleg met de autoriteiten van de regio Lombardije een controlesysteem in te stellen om cumulatie van steun te voorkomen. Uit de aan de Commissie verstrekte aanvullende gegevens blijkt dat de Kamer van Koophandel zich bereid heeft verklaard een controle te verrichten op 10% van de ingediende aanvragen. Dit lijkt de Commissie onvoldoende, omdat niet kan worden uitgesloten dat begunstigden steun uit verschillende bronnen betrekken, met het daaruit voortvloeiende risico dat de toegestane steunpercentages worden overschreden.

IV. OPMERKINGEN VAN ITALIË

- (23) In hun brief van 25 juni 2002, geregistreerd op 27 juni 2002, hebben de Italiaanse autoriteiten zich ertoe verbonden de steun uitsluitend toe te kennen aan slagerijen die gecertificeerd rundvlees in de handel brengen in overeenstemming met het door het ministerie van Landbouw en Bosbouw goedgekeurde productdossier. Deze bedrijven zijn reeds gecontroleerd op de naleving van de normen op het gebied van milieu, hygiëne en dierenwelzijn.

- (24) Voorts heeft Italië gepreciseerd dat het bestaan van afzetmogelijkheden op de markt wordt gegarandeerd door het feit dat de begunstigden detailhandelaars zijn.
- (25) Met betrekking tot de naleving van het criterium van de niet-cumuleerbaarheid van de steun hebben de Italiaanse autoriteiten gegarandeerd dat de cumulatievoorschriften voor alle begunstigden zullen worden gecontroleerd in overleg met de autoriteiten van de regio Lombardije.

V. BEOORDELING VAN DE STEUN

- (26) Op grond van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag zijn steunmaatregelen van de staten of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, voorzover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt. De maatregelen in het kader van het onderhavige besluit vallen onder deze definitie om onderstaande redenen.
- (27) De door de Kamer van Koophandel verstrekte middelen worden beschouwd als staatsmiddelen in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag, omdat de bedrijven verplicht zijn aangesloten bij deze publiekrechtelijke instanties en hun ook contributies moeten betalen. Bovendien heeft de Commissie door de Italiaanse Kamers van Koophandel vastgestelde maatregelen in het verleden reeds als staatssteun beschouwd ⁽¹⁾.
- (28) De maatregelen begunstigen bepaalde ondernemingen en marktdeelnemers (kleine en middelgrote ondernemingen in de sector afzet van landbouwproducten).
- (29) De maatregelen kunnen het handelsverkeer ongunstig beïnvloeden, gezien het belang van de afzet van verwerkte producten (die een aanzienlijk deel uitmaken van de handel in landbouwproducten: in 1998 heeft Italië bijvoorbeeld voor 15,222 miljard ecu landbouwproducten ingevoerd en voor 9,679 miljard ecu landbouwproducten uitgevoerd; in datzelfde jaar is in de EU voor 128,256 miljard ecu aan landbouwproducten verhandeld in het kader van het inkomende verkeer en voor 132,458 miljard ecu in het kader van het uitgaande verkeer).
- (30) In de in artikel 87, leden 2 en 3 van het Verdrag bedoelde gevallen kunnen bepaalde maatregelen evenwel bij wijze van afwijking als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt worden beschouwd.
- (31) In het onderhavige geval kan, gelet op de aard van de hierboven beschreven maatregelen, alleen de uitzondering

van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag worden aangevoerd, op grond waarvan steunmaatregelen om de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid of van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kunnen worden beschouwd, mits de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad.

- (32) Om voor de uitzondering van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag in aanmerking te kunnen komen, moet de steun voor investeringen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten in overeenstemming zijn met het bepaalde in Verordening (EG) nr. 1/2004 van de Commissie van 23 december 2003 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen die landbouwproducten produceren, verwerken en afzetten ⁽²⁾. Wanneer deze verordening niet van toepassing is of wanneer niet aan alle eisen is voldaan, moet de steun worden getoetst aan de desbetreffende bepalingen van de communautaire richtsnoeren voor staatssteun in de landbouwsector ⁽³⁾ (hierna „de communautaire richtsnoeren” genoemd).
- (33) Aangezien de onderhavige regeling beperkt is tot kleine en middelgrote afzetbedrijven, is Verordening (EG) nr. 1/2004 van toepassing. Of steun voor investeringen voor de verwerking en/of afzet van landbouwproducten verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, moet meer bepaald worden beoordeeld in het licht van artikel 7 van vorengenoemde verordening.
- (34) Overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1/2004 mag investeringssteun voor de verwerking en/of afzet van landbouwproducten worden toegekend indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:
- a) de steun mag alleen worden toegekend aan economisch levensvatbare landbouwbedrijven;
 - b) deze bedrijven moeten voldoen aan de minimumnormen op het gebied van milieu, hygiëne en dierenwelzijn;
 - c) de steunintensiteit mag niet meer bedragen dan 50% van de subsidiabele investeringen in de regio's van doelstelling 1 en 40% in de overige regio's;
 - d) de subsidiabele uitgaven kunnen betrekking hebben op de bouw, verwerving of verbetering van onroerende goederen, nieuwe machines en nieuw materieel en algemene kosten;

⁽¹⁾ Zie steunmaatregel nr. 708/2000, goedgekeurd door de Commissie op 24.1.2001 (brief SG (2001) D/285437).

⁽²⁾ PB L 1 van 3.1.2004, blz. 1.

⁽³⁾ PB C 232 van 12.8.2000, blz. 19.

- e) er moet voldoende bewijs worden geleverd dat er voor de betrokken producten normale afzetmogelijkheden op de markt kunnen worden gevonden; er moet een beoordeling van het bestaan van normale afzetmogelijkheden op de markt worden verricht door een overheidsinstantie of door een derde die onafhankelijk is van de begunstigde van de steun;
- f) de steun mag niet beperkt zijn tot bepaalde landbouwproducten.
- (35) Uit de beschrijving van de maatregel blijkt echter dat de betrokken investeringen, in tegenstelling tot het bepaalde onder f), beperkt zijn tot de sector rundvlees. Bijgevolg is niet voldaan aan alle criteria van Verordening (EG) nr. 1/2004 en moet de steun dan ook worden beoordeeld in het licht van de communautaire richtsnoeren.
- (36) In hun brief van 25 juni 2002 hebben de Italiaanse autoriteiten bevestigd dat de steun nog slechts zou worden toegekend aan afzetbedrijven (slagerijen) die gecertificeerd rundvlees verkopen. Gelet op deze wijziging moet, om in aanmerking te komen voor de uitzondering van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag, voldaan zijn aan het bepaalde in punt 4.2 van de communautaire richtsnoeren („steun voor investeringen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten”).
- (37) Overeenkomstig punt 4.2 van de communautaire richtsnoeren kan investeringssteun in de sector verwerking en/of afzet worden toegestaan indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:
- a) de steun mag alleen worden toegekend aan bedrijven waarvoor kan worden aangetoond dat zij economisch levensvatbaar zijn;
 - b) deze bedrijven moeten voldoen aan de minimumnormen op het gebied van milieu, hygiëne en dierenwelzijn;
 - c) de steunintensiteit mag niet meer bedragen dan 50% van de subsidiabele investeringen in de regio's van doelstelling 1 (40% in de overige regio's);
 - d) de subsidiabele uitgaven kunnen betrekking hebben op de bouw, verwerving of verbetering van onroerende goederen, nieuwe machines en outillage en algemene kosten;
 - e) er moeten normale afzetmogelijkheden op de markt voor de betrokken producten bestaan.
- (38) Wat het criterium van de economische levensvatbaarheid betreft, zijn de steunvoorwaarden, met name de uitsluiting van bedrijven die niet onder toezicht zijn gesteld of waarvoor geen akkoord of surséance geldt, en die niet in staat van faillissement verkeren, van dien aard dat zij garanderen dat voldaan is aan het criterium onder a).
- (39) Met betrekking tot de naleving van de minimumnormen op het gebied van milieu, hygiëne en dierenwelzijn, één van de redenen waarom de Commissie de procedure van artikel 88, lid 2, van het Verdrag heeft ingeleid, hebben de Italiaanse autoriteiten er zich in hun brief van 25 juni 2002 toe verbonden de steun uitsluitend toe te kennen aan slagerijen die gecertificeerd rundvlees op de markt brengen in overeenstemming met het door het ministerie van Landbouw en Bosbouw goedgekeurde productdossier. Deze bedrijven zijn reeds gecontroleerd op de naleving van de normen op het gebied van milieu, hygiëne en dierenwelzijn. Het criterium onder b) kan derhalve als nageleefd worden beschouwd.
- (40) Aangezien alleen afzetbedrijven voor de steunmaatregel in aanmerking kunnen komen, wordt het steunbedrag vastgesteld op 40% van de subsidiabele uitgaven (niet moduleerbaar). Deze intensiteit is in overeenstemming met het criterium onder c) hierboven.
- (41) De steun is bestemd voor de aankoop van weegschalen of outillage die onder de definitie van de subsidiabele uitgaven onder d), vallen.
- (42) Wat de afzetmogelijkheden op de markt betreft, hebben de Italiaanse autoriteiten in hun brief van 25 juni 2002 de lacune aangevuld die bij de Commissie twijfels had doen ontstaan omtrent de verenigbaarheid van de steun met de gemeenschappelijke markt. Aangezien de begunstigten economisch levensvatbare afzetbedrijven zijn en de geplande investering geen verhoging van de productiecapaciteit inhoudt, kan ervan worden uitgegaan dat het criterium onder e) is nageleefd.
- (43) Een verdere aanleiding voor de Commissie om de procedure van artikel 88, lid 2, van het Verdrag in te leiden, was dat het mechanisme voor controle op cumulatie van steun ontoereikend leek. In hun brief van 25 juni 2002 hebben de Italiaanse autoriteiten er zich evenwel toe verbonden controles te verrichten op alle steunaanvragen, in samenwerking met de regio Lombardije. Bijgevolg zijn de door de Commissie geuite twijfels uit de weg geruimd.

VI. CONCLUSIES

- (44) In het licht van wat voorafgaat, is de Commissie van oordeel dat de steun voor de aankoop van weegschalen, die de Kamer van Koophandel van Brescia voornemens is toe te kennen aan bedrijven voor de afzet van rundvlees, verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, omdat hij in overeenstemming is met het bepaalde in punt 4.2 van de communautaire richtsnoeren in de landbouwsector. De steunmaatregel komt derhalve in aanmerking voor de uitzondering van artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De staatssteun die Italië voornemens is te verlenen aan bedrijven voor de afzet van rundvlees in de provincie Brescia is verenigbaar met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag.

De tenuitvoerlegging van deze steunmaatregel wordt derhalve toegestaan.

Artikel 2

De onderhavige beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 20 april 2004.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 3 mei 2005****betreffende de Steunregeling „Enterprise Capital Funds” die het Verenigd Koninkrijk voornemens is uit te voeren***(Kennisgeving geschied onder nummer C(2005) 1144)***(Slechts de tekst in de Engelse taal is authentiek)****(Voor de EER relevante tekst)***(2006/250/EG)*

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte en met name op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde artikelen te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken ⁽¹⁾ en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

I. PROCEDURE

1. Bij brief van 25 november 2003, bij de Commissie geregistreerd op 26 november 2003, hebben de Britse autoriteiten overeenkomstig artikel 88, lid 3, bij de Commissie aanmelding gedaan van de bovengenoemde steunmaatregel.
2. Bij brief D/58191 van 19 december 2003 verzocht de Commissie om nadere inlichtingen over de aangemelde steunmaatregel.
3. Bij brief van 30 januari 2004, bij de Commissie geregistreerd op 3 februari 2004, en bij brief van 19 maart 2004, bij de Commissie geregistreerd op 25 maart 2004, hebben de Britse autoriteiten de gevraagde informatie toegezonden.
4. Bij brief van 7 mei 2004 bracht de Commissie het Verenigd Koninkrijk op de hoogte van haar besluit de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag ten aanzien van de steunmaatregel in te leiden.
5. Het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure is in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakt ⁽²⁾. De Commissie verzocht belanghebbenden hun opmerkingen te maken.
6. Bij brief van 11 mei 2004, bij de Commissie geregistreerd op 16 juni 2004, reageerde het Verenigd Konink-

rijk op het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure.

7. De Commissie heeft ondertussen opmerkingen van twintig belanghebbenden ontvangen:
 - (a) bij brief van 20 september 2004, bij de Commissie geregistreerd op 23 september 2004;
 - (b) bij brief van 9 september 2004, bij de Commissie geregistreerd op 28 september 2004;
 - (c) bij brief van 22 september 2004, bij de Commissie geregistreerd op 29 september 2004;
 - (d) bij brief van 1 oktober 2004, bij de Commissie geregistreerd op 4 oktober 2004;
 - (e) bij brief van 6 oktober 2004, bij de Commissie geregistreerd op dezelfde dag;
 - (f) bij brief van 6 oktober 2004, bij de Commissie geregistreerd op dezelfde dag;
 - (g) bij brief van 7 oktober 2004, bij de Commissie geregistreerd op dezelfde dag;
 - (h) bij brief van 6 oktober 2004, bij de Commissie geregistreerd op 7 oktober 2004;
 - (i) bij brief van 7 oktober 2004, bij de Commissie geregistreerd op dezelfde dag;
 - (j) bij brief van 8 oktober 2004, bij de Commissie geregistreerd op dezelfde dag;
 - (k) bij brief van 8 oktober 2004, bij de Commissie geregistreerd op dezelfde dag;
 - (l) bij brief van 8 oktober 2004, bij de Commissie geregistreerd op dezelfde dag;
 - (m) bij brief van 8 oktober 2004, bij de Commissie geregistreerd op dezelfde dag;

⁽¹⁾ PB C 225 van 9.09.2004, blz. 2.

⁽²⁾ Zie voetnoot 1.

- (n) bij brief van 8 oktober 2004, bij de Commissie geregistreerd op dezelfde dag;

- (o) bij brief van 8 oktober 2004, bij de Commissie geregistreerd op 11 oktober 2004;

- (p) bij brief van 6 oktober 2004, bij de Commissie geregistreerd op 11 oktober 2004;

- (q) bij brief van 8 oktober 2004, bij de Commissie geregistreerd op 11 oktober 2004;

- (r) bij brief van 8 oktober 2004, bij de Commissie geregistreerd op 11 oktober 2004;

- (s) bij brief van 7 oktober 2004, bij de Commissie geregistreerd op 11 oktober 2004;

- (t) bij brief van 8 oktober 2004, bij de Commissie geregistreerd op 12 oktober 2004;

8. Bij brief D/57629 van 25 oktober 2004 zond de Commissie deze opmerkingen door aan het Verenigd Koninkrijk om het in de gelegenheid te stellen daarop te reageren.

9. Het Britse standpunt over de opmerkingen van de derden werd ontvangen bij brief van 23 november 2004, bij de Commissie geregistreerd op 24 november 2004.

II. GEDETAILEERDE BESCHRIJVING VAN DE STEUNMAATREGEL

II.1. Doel

10. De maatregel beoogt verhoging van het bedrag aan risicokapitaalinvesteringen in kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's) in het Verenigd Koninkrijk die tussen de 250 000 GBP (357 000 EUR) en 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) aan risicokapitaal willen aantrekken.
11. Met de maatregel worden middelen verschaft aan erkende *Enterprise Capital Funds* (ECF's). De middelen moeten door elk ECF met rente en winstdeling worden terugbetaald.
12. ECF's zijn verplicht KMO's te financieren via eigenvermogensinstrumenten of quasi-eigenvermogensinstrumenten.

II.2. Omschrijving

Rechtsgrondslag

13. De rechtsgrondslag van de regeling is hoofdstuk 8 van de „Industrial Development Assistance Act” uit 1982.

Begroting

14. Omdat de aan de ECF's verschaft middelen moeten worden terugbetaald, moet de steunmaatregel zichzelf op middellange termijn kunnen bedruipen.
15. Voor de startfase van de regeling heeft het Verenigd Koninkrijk 44 miljoen GBP (63,8 miljoen EUR) uitgetrokken ter dekking van de benodigde liquiditeiten in de aanloopfase.

Duur

16. Het Verenigd Koninkrijk heeft verzocht om goedkeuring voor een duur van tien jaar.

Beheer

17. Het Britse ministerie van Handel en Industrie draagt de verantwoordelijkheid via het Small Business Service (SBS) als uitvoerend orgaan.
18. De SBS houdt toezicht op de aanvraag voor de ECF-status.
19. Ook houdt zij toezicht op lopende ECF-investeringen, zonder echter rechtstreeks zeggenschap te hebben over afzonderlijke investeringsbeslissingen van ECF's.
20. Voorts zorgt de SBS ervoor dat de ECF's zich houden aan hun ondernemingsplan en aan de voorwaarden van hun inschrijving als deze wordt gehonoreerd.

Begunstigden

21. De regeling heeft uitsluitend betrekking op niet-beursgenoteerde kleine en middelgrote ondernemingen ⁽³⁾ in het Verenigd Koninkrijk.
22. Ondernemingen in moeilijkheden zoals bepaald in de communautaire richtsnoeren voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden ⁽⁴⁾ komen niet in aanmerking voor investeringen.

⁽³⁾ De door de Britse autoriteiten in het kader van de regeling gehanteerde definitie van kleine en middelgrote ondernemingen is volledig in overeenstemming met de desbetreffende definitie in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 70/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen (PB L 10 van 13.01.2001, blz. 33).

⁽⁴⁾ PB C 244 van 1.10.2004, blz. 2.

23. ECF's investeren niet in gevoelige sectoren waarvoor beperkingen op het gebied van staatssteun gelden, of in sectoren waarop de mededeling van de Commissie betreffende staatssteun en risicokapitaal ⁽⁵⁾ niet van toepassing is. Bedrijven in sectoren met een laag risico, met inbegrip van onroerendgoed-, financiële, financiëleleasing- en beleggingsmaatschappijen komen niet aanmerking voor investeringen in het kader van de regeling.
24. Ook investeren ECF's niet in andere ECF's.

Omvang van de investeringen

25. Per investeringsronde investeren ECF's 250 000 GBP (357 000 EUR) tot 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) in begunstigde KMO's.
26. Extra investeringen in begunstigde KMO's boven deze limiet van 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) zijn niet toegestaan wanneer het ECF tegen mindere gunstige voorwaarden investeert dan andere commerciële investeerders.
27. Vervolginvesteringen zijn toegestaan zolang het totale risicokapitaal dat de begunstigde KMO via ECF's en andere risicokapitaalinvesteerders heeft aangetrokken, niet uitstijgt boven deze limiet van 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR).
28. In uitzonderlijke gevallen zijn na een periode van ten minste zes maanden na de eerste ECF-investering in een begunstigde KMO vervolginvesteringen boven de limiet van 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) mogelijk als dit nodig is om verwatering te voorkomen. Voorwaarde is wel dat niet meer dan tien procent van het vast toegezegde ECF-kapitaal wordt geïnvesteerd in een enkele KMO.

II.3. Mechanismen

Rol van de ECF's

29. De in het kader van de steunmaatregel opgezette ECF's bundelen particuliere en publieke gelden om deze daarna in KMO's te investeren.
30. Als een fonds na een vergunningsprocedure als ECF-fonds is erkend, krijgt het recht op publieke middelen tegen een rente gelijk aan of dicht bij de rente op een tienjarige staatslening.

Beperkingen op publieke middelen en terugbetalingsverplichtingen

31. Het aandeel van de publieke middelen in een erkend ECF mag niet meer dan tweemaal zo groot zijn als het aandeel van het particuliere kapitaal in het fonds.
32. De middelen moeten door het ECF met rente en winstdeling worden terugbetaald. Daardoor bedruipt het programma zichzelf op middellange termijn.

Minimalisering van de publieke interventie

33. Om de overheidssteun zo gering mogelijk te houden, worden de exacte bedragen aan publieke middelen, de winstdeling en de terugbetalingsprioriteiten vastgesteld in een openbare aanbestedingsprocedure.
34. Door bekendmaking van de regeling in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en in de relevante vakbladen worden geïnteresseerden opgeroepen tot het indienen van een aanvraag. Daarmee wordt gewaarborgd dat het beoogde doel met een zo gering mogelijke overheidssteun wordt bereikt.
35. In de aanvraag voor de ECF-status moeten potentiële fondsen aangeven: het benodigde bedrag aan publieke middelen (ten hoogste tweemaal het bedrag aan particulier kapitaal), het winstaandeel van de publieke en particuliere investeerders en de prioritering van terugbetalingen bij:

- (a) de rente op de publieke middelen;
- (b) de publieke middelen zelf;
- (c) het particuliere kapitaal;
- (d) de winstverdeling.

Voorwaarden voor ECF-erkenning

36. Potentiële ECF-beheerders dienen een solide ondernemingsplan in met daarin:
- (a) gegevens over de beoogde leden van het managementteam, hun relevante ervaring en gegevens waaruit blijkt dat ze over de nodige competenties beschikken om een ECF doeltreffend te beheren;
 - (b) het bedrag aan particulier kapitaal en de beoogde kapitaalbronnen;

⁽⁵⁾ PB C 235 van 21.08.2001, blz. 3.

(c) gegevens waaruit de interesse van investeerders in het voorgenumen ECF-ondernemingsplan blijkt;

(d) gegevens over de voorgenumen ECF-investeringsstrategie, met inbegrip van het percentage van de middelen dat geïnvesteerd gaat worden in startende ondernemingen;

(e) gegevens over de terugbetalingsregelingen, met name de volgorde van de terugbetalingen van de publieke middelen, de rentebetalingen op de publieke middelen, de winstverdeling en het winstaandeel van de publieke middelen.

37. ECF's moeten zich houden aan de leidraad voor de toepassing van de standaarden voor jaarrekeningen van de British Venture Capital Association (BVCA).

Waarborging van winstgerichte investeringsbeslissingen

38. Inschrijvingen waarin de publieke middelen aan een groter risico worden blootgesteld dan het particuliere kapitaal, worden niet aanvaard.

39. Wel mogen particuliere investeerders in ECF's worden blootgesteld aan grotere neerwaartse risico's dan de publieke investeerders. Dan zullen ECF-beheerders immers geen onvoorzichtige beslissingen nemen, maar commercieel gezien verstandig blijven opereren.

Opname van de publieke middelen door ECF's

40. Zodra het overeengekomen particuliere kapitaal aan een ECF vast is toegezegd, mag het de publieke middelen opnemen.

41. Een ECF mag zoveel publieke middelen opnemen als het wenselijk acht, mits het bij de ECF-erkenning vastgestelde maximumpercentage aan publieke middelen niet wordt overschreden.

42. Het maximumbedrag aan publieke middelen waarop aanspraak kan worden gemaakt, wordt steeds vastgesteld door dit percentage toe te passen op het bedrag aan particulier kapitaal dat al in het fonds is ingelegd.

43. Voor elk ECF geldt een maximumpercentage aan publieke middelen in de verhouding 2:1 (dus het bedrag aan publieke middelen mag niet meer dan tweemaal zo hoog zijn als het bedrag aan particulier kapitaal).

III. REDENEN VOOR INLEIDING VAN DE PROCEDURE

44. In de mededeling van de Commissie betreffende staatssteun en risicokapitaal⁽⁶⁾ (hierna „de mededeling” genoemd) wordt erkend dat de rol voor financiering van risicokapitaalmaatregelen door de overheid beperkt is tot een middel om identificeerbaar marktfalen aan te pakken.

45. In de mededeling wordt gesteld dat specifieke factoren die de toegang van KMO's tot kapitaal nadelig beïnvloeden, zoals gebrekkige of asymmetrische informatie of hoge transactiekosten, een marktfalen kunnen veroorzaken dat staatssteun rechtvaardigt.

46. In de mededeling wordt voorts aangegeven dat er in de Gemeenschap geen sprake is van een algemeen falen op de risicokapitaalmarkt. Wel wordt erkend dat er voor sommige soorten investeringen in bepaalde stadia van de ontwikkeling van ondernemingen sprake is van lacunes op de markt en dat er bijzondere problemen rijzen in regio's die overeenkomstig artikel 87, lid 3, onder a) en c), van het EG-Verdrag voor steun in aanmerking komen („steungebieden”).

47. In de mededeling wordt vervolgens uiteengezet dat de Commissie in het algemeen zal verlangen dat wordt aangetoond dat er sprake is van een marktfalen, vooraleer zij instemt met risicokapitaalmaatregelen.

48. De Commissie kan evenwel bereid zijn zonder verdere bewijsvoering aan te nemen dat er sprake is van een marktfalen wanneer elke afzonderlijke financieringstranche voor een onderneming uit hoofde van risicokapitaalmaatregelen die geheel of gedeeltelijk met staatssteun worden gefinancierd, niet meer bedraagt dan 500 000 EUR voor niet-steungebieden, 750 000 EUR voor gebieden in de zin van artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag of 1 miljoen EUR voor gebieden in de zin van artikel 87, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag.

49. Hieruit volgt dat de Commissie in de gevallen waarin de bovengenoemde tranches worden overschreden, zal verlangen dat wordt aangetoond dat er sprake is van een marktfalen dat de voorgenumen risicokapitaalmaatregel rechtvaardigt, vooraleer zij de verenigbaarheid van de maatregel beoordeelt op basis van de in punt VIII.3 van de mededeling vermelde positieve en negatieve criteria.

50. De door het Verenigd Koninkrijk voorgenumen regeling voorziet in risicokapitaalinvesteringen tussen de 250 000 GBP (357 000 EUR) en 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) per investeringstranche voor KMO's in het Verenigd Koninkrijk.

⁽⁶⁾ PB C 235 van 21.08.2001, blz. 3 e.v.

51. Overeenkomstig de „regionalesteunkaart 2000-2006” voor het Verenigd Koninkrijk bestaat het Verenigd Koninkrijk uit regio's die momenteel worden aangemerkt als steungebieden in de zin van artikel 87, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag, als steungebieden in de zin van artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag en als niet-steungebieden ⁽⁷⁾.
52. Overeenkomstig punt VI.5 van de mededeling zou de Commissie derhalve bereid zijn aan te nemen dat er sprake is van een marktfalen zonder te verlangen dat dit wordt aangetoond, als geheel of gedeeltelijk met staatssteun gefinancierde risicokapitaalinvesteringen in Britse KMO's niet meer bedragen dan 1 miljoen EUR voor gebieden in de zin van artikel 87, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag, 750 000 EUR voor gebieden in de zin van artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag en 500 000 EUR voor niet-steungebieden.
53. Op grond van de mededeling moet het Verenigd Koninkrijk dus gegevens indienen waaruit blijkt dat er sprake is van een marktfalen als bij de in het kader van de ECF-regeling voorgenomen risicokapitaalinvesteringen de bovengenoemde maximumbedragen worden overschreden.
54. Ten bewijze dat er sprake is van een marktfalen, heeft het Verenigd Koninkrijk twee studies ⁽⁸⁾ ingediend, waarin wordt geconcludeerd dat Britse KMO's te kampen hebben met een gebrek aan risicokapitaal voor transactievolumes tussen 250 000 GBP (357 000 EUR) en 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR):
- (a) blijkens het meest recente Britse onderzoek uit 2003 is er in het Verenigd Koninkrijk in elk geval al sinds 1999 sprake van een falen wat betreft risicokapitaalinvesteringen in groeiende ondernemingen:
- i. hoewel voor het merendeel van de ondernemingen in het VK de toegang tot financiering, met name financiering met vreemd vermogen, is verbeterd, blijven kleine ondernemingen met grote groeimogelijkheden problemen ondervinden bij het aantrekken van risicokapitaal. Ze kunnen soms niet terecht bij individuele „business angels” voor de noodzakelijke financiële ruggensteun en evenmin bij formele risicokapitalisten die de relatief hogere kosten van KMO-investeringen voor lief willen nemen;
- ii. de vraag naar risicokapitaalinvesteringen is groter dan de investeringen die professionele investeerders momenteel doen. Bij vergroting van het aanbod van risicokapitaal, met name in het equity-gapsegment, kan risicokapitaal algemenere bekendheid krijgen en zal de bereidheid bij bedrijven toenemen om gebruik te maken van externe bronnen als groeifinancieringsmechanisme;
- (b) uit kwalitatieve gegevens blijkt dat de financiering van kleine ondernemingen en snelgroeiende ondernemingen tekortschiet. Deze equity gap pakt het nadeligst uit voor bedrijven die op zoek zijn naar startinvesteringen in de orde van grootte van 250 000 GBP tot 2 miljoen GBP (respectievelijk 357 000 EUR en 2,9 miljoen EUR):
- (i) in de Britse economie bestaan er wel degelijk kapitaalbeperkingen, die met name KMO's treffen die een gering bedrag aan externe financiering nodig hebben voor de start en verdere groei en ontwikkeling. Het vinden van externe financiering, met name in de vorm van risicokapitaal van professionele investeerders, levert met name problemen op bij investeringen van minder dan 1,5 tot 2 miljoen GBP (2,17 tot 2,9 miljoen EUR);
- (ii) een meerderheid van de Britse professionele risicokapitaalinvesteerders is niet geïnteresseerd in investeringen kleiner dan 3 miljoen GBP (4,35 miljoen EUR). Hoewel met kleinere tranches van informele investeerders of business angels en met publiek/private regelingen zoals de regionale risicokapitaalfondsen bedragen van minder dan 500 000 GBP (725 000 EUR) deels kunnen worden gefinancierd, heeft het VK nog geen stelsel voor een trapsgewijze of dynamische financiering van interessante bedrijven die te kampen hebben met kapitaalbeperkingen;
- (iii) uit de gegevens komt ook naar voren dat het gebrek aan middelen in de loop der tijd alleen maar is toegenomen, deels omdat het deel van de risicokapitaalsector dat het accent verschuift naar grotere investeringen, meer succes heeft. Er wordt een nog nijpender gebrek verwacht omdat professionele risicokapitaalinvesteerders vanwege de vaste kosten niet alleen hun middelen, maar ook de minimumgrens voor hun transacties zullen verhogen.
55. Bij brief van 7 mei 2004 bracht de Commissie het Verenigd Koninkrijk op de hoogte van haar besluit de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag ten aanzien van de ECF-regeling in te leiden.
56. In haar brief stelde de Commissie dat zij betwijfelde of de argumenten die het Verenigd Koninkrijk had aangevoerd tot staving van het bestaan van een marktfalen voldoende kunnen rechtvaardigen dat tranches van risicokapitaalinvesteringen worden toegekend die aanzienlijk hoger liggen dan de maximumbedragen die in de mededeling waren vastgesteld.
- ⁽⁷⁾ Staatssteun N 265/2000 – Verenigd Koninkrijk: „Regionalesteunkaart 2000-2006”. PB C 272 van 23.09.2000, blz. 43.
- ⁽⁸⁾ „Assessing the Scale of the „Equity Gap” in the UK Economy” en „Assessing the Finance Gap”, beide uit 2003.

57. De Commissie was voorts van mening dat dit vraagstuk een grondiger onderzoek behoefde. Voor dit onderzoek dienden opmerkingen van belanghebbenden te worden verzameld. Alleen na onderzoek van de opmerkingen van derden kon de Commissie beslissen of de door het Verenigd Koninkrijk voorgenen maatregel de voorwaarden voor het handelsverkeer zodanig zou veranderen dat het gemeenschappelijk belang zou worden geschaad.

IV. OPMERKINGEN VAN BELANGHEBBENDEN

58. Naar aanleiding van de bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie* van haar besluit tot inleiding van de formele procedure ontving de Commissie opmerkingen van de volgende belanghebbende partijen:

- Nelfunding;
- England's Regional Development Agencies;
- CBI – Confederation of British Industry;
- Nederlandse Vereniging van Participatiemaatschappijen;
- VNO-NCW;
- Cavendish Asset Management;
- University of Warwick;
- Stonesfield Capital Ltd.;
- YFM Group;
- Close Venture Management Ltd.;
- Bundesministerium der Finanzen Deutschland;
- Enterprise Corporate Finance Ltd.;
- Institute of Chartered Accountants in England & Wales;
- Pénzügyminisztérium;
- Interregnum;
- Permanente Vertegenwoordiging van het Koninkrijk der Nederlanden;
- 3i Group plc;

- Northwest Development Agency;
- One NorthEast;
- Lietuvos Respublikos Ūkio Ministerija.

59. Alle ontvangen opmerkingen waren positief en onderstreepten het belang van de maatregel en de geschiktheid van de voorgenen maximale investeringsbedragen.

60. De argumenten van de belanghebbenden kunnen als volgt worden onderverdeeld en samengevat:

Opmerkingen van de lidstaten

61. In zijn opmerkingen over de inleiding van de formele onderzoeksprocedure heeft Duitsland op het volgende gewezen:

- a. blijkens deskundigenonderzoek in Duitsland bestaat er een gebrek aan risicokapitaal voor en risicokapitaal-investeringen in KMO's als het om bedragen van minder dan 5 miljoen EUR gaat;

- b. over het algemeen kan marktfalen moeilijk worden aangetoond, terwijl de mededeling dit wel voorschrijft. De Commissie moet duidelijke criteria stellen die de lidstaten kunnen helpen bij de evaluatie van bepaald marktfalen.

62. Nederland heeft in zijn opmerkingen over de inleiding van de formele onderzoeksprocedure gewezen op het volgende:

- a. het probleem op de risicokapitaalmarkt doet zich vooral voor aan de onderkant van de kapitaalmarkt. In Nederland is er bij startende hightechondernemingen sprake van een gat tussen vraag en aanbod van 100 000 EUR tot 2,5 miljoen EUR per financieringsronde.

- b. De in de mededeling genoemde drempels zijn gebaseerd op de marktsituatie van voor 2001. Toen was er zelfs voor startinvesteringen nog risicokapitaal in overvloed beschikbaar. Sindsdien heeft de risicokapitaalmarkt evenwel een snelle ontwikkeling doorgemaakt en is de *equity gap* opgelopen tot ver boven de in de mededeling genoemde drempels. Risicokapitaalfondsen verschuiven het accent naar steeds grotere transacties en naar gevestigde ondernemingen.

63. In zijn opmerkingen over de inleiding van de formele onderzoeksprocedure heeft Hongarije op het volgende gewezen:
- a. bekeken moet worden of het ECF-model van het Verenigd Koninkrijk ook voor Hongarije interessant is;
 - b. In 2003 kon in Hongarije een duidelijke omslag naar grotere transactievolumes worden waargenomen. Terwijl transacties van minder dan 2,5 miljoen EUR goed waren voor 14 % van de totale particuliere investeringen in Hongarije, namen transacties van meer dan 5 miljoen EUR de resterende 86 % van de particuliere investeringen voor hun rekening. Er waren nauwelijks transacties in de orde van grootte van 2,5 tot 5 miljoen EUR;
 - c. als de toch al krappe drempels in de mededeling te strikt worden gehanteerd, kunnen overheidsmaatregelen om deze aanzienlijke *equity gap* te dichten, en daarmee de groeimogelijkheden van KMO's worden geblokkeerd;
 - d. de Commissie moet geen maximumbedragen vaststellen, maar een systeem ontwikkelen waarmee zij de ontwikkelingen op de markten in het oog kan houden. Daarbij moet zij rekening houden met het ontwikkelingsniveau van de lidstaten en hun kapitaalmarkten.
64. In zijn opmerkingen over de inleiding van de formele onderzoeksprocedure heeft Litouwen op de volgende feiten gewezen:
- a. risicokapitaalinvesteringen zijn sterker gericht op grote fondsen en investeringen in min of meer gevestigde grotere ondernemingen dan op kleinere, jonge ondernemingen;
 - b. de ECF-regeling kan een belangrijk onderdeel worden van de strategie om belemmeringen voor succesvol ondernemerschap weg te nemen, en sluit daarom aan bij de EG-doelstellingen ten aanzien van ondernemerschap en innovatie.
- Opmerkingen van verenigingen en de wetenschappelijke wereld*
65. De *Confederation of British Industry* (CBI) schaart zich volledig achter het Britse voorstel voor de instelling van ECF's. Volgens CBI is er sprake van een marktfalen bij bedragen in de orde van grootte van 250 000 GBP (357 000 EUR) tot 3 miljoen GBP (4,3 miljoen EUR) en wordt daarom met ECF's een duidelijk marktfalen bij de financiering van groeiende ondernemingen gecorrigeerd.
66. De Nederlandse Vereniging van Participatiemaatschappijen (NVP) wijst op een duidelijke *equity gap* aan de onderkant van de markt tot 2,5 miljoen EUR. Deze gap kan van lidstaat tot lidstaat uiteenlopen, maar groot zal het verschil niet zijn.
67. Het Verbond van Nederlandse Ondernemingen/Nederlands Christelijk Werkgeversverbond VNO-NCW steunt de opmerkingen van de CBI en de NVP, met name die over de omvang van de *equity gap*.
68. Volgens het *Institute of Chartered Accountants in England and Wales* is er mogelijk sprake van een *equity gap* tot 5 miljoen GBP (7 miljoen EUR):
- (a) de meerderheid van de professionele risicokapitaalinvesteerders is niet geïnteresseerd in transacties onder de 3 miljoen GBP (4,3 miljoen EUR);
 - (b) in de praktijk blijken maar weinig risicokapitaalverschaffers in het VK actief te investeren in bedrijven als er bedragen van 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) of minder mee gemoeid zijn. Daarom ligt het aantal ondernemingen dat risicokapitaalinvesteringen in de orde van grootte van 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) aantrekt, over periodes van twaalf maanden gezien op een zeer laag niveau. Voor andere partijen kunnen investeringen van deze omvang wel interessant zijn, maar dan moet het wel gaan om hetzij een transactie in het kader van een veel grotere financieringsronde van meer dan 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) hetzij een medefinanciering van een management buy out (MBO) of een eigendomsoverdracht in een onderneming, en zijn deze investeringen niet zozeer gericht op de organische ontwikkeling van een onderneming;
 - (c) de professionele risicokapitaalverschaffers hebben in het VK een actieve sector opgezet voor middelgrote en grote risicokapitaalinvesteringen die vooral bedoeld zijn om grote belangen te verwerven in dan wel de zeggenschap te verkrijgen over zeer winstgevende grote bedrijven. In de afgelopen vijf, zes jaar blijkt het aantal risicokapitaalverschaffers te zijn teruggelopen dat nog tot maximaal 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) wil investeren in een redelijk aantal kleinere ondernemingen.

Volgens het instituut vormt de voorgenomen ECF-regeling een waardevolle financieringsbron voor ondernemingen die op zoek zijn naar een relatief bescheiden bedrag aan risicokapitaal, en zal deze andere investeerders stimuleren om ook kleine investeringen te doen wanneer dit mogelijk is via een speciaal daarvoor opgezet fonds als alternatief voor incidentele gelegenheidsinvesteringen.

69. *England's Regional Development Agencies* stellen dat een recente studie van de Advantage West Midlands RDA uitwijst dat de grootste problemen om toegang te krijgen tot groeifinanciering, worden ondervonden door ondernemingen die op zoek zijn naar middelen in de orde van grootte 250 000 GBP (357 000 EUR) tot 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR). Dit wordt gestaafd door de volgende feiten:

- (a) de *equity gap* is sinds 1999-2000 opgelopen omdat bij formeel risicokapitaal een verschuiving heeft plaatsgevonden naar grotere transactievolumes van 2 tot 3 miljoen GBP (2,9 tot 4,2 miljoen EUR);
- (b) voor de onderkant van de risicokapitaalmarkt kent het VK enkele instrumenten die KMO's hebben geholpen aan kleine bedragen aan groeikapitaal. Uit recente rapporten blijkt evenwel dat een groot aantal ondernemingen behoefte heeft aan bedragen ruim boven de grens van 250 000 GBP (357 000 EUR).

70. Het *Northwest Regional Development Agency* maakt de volgende opmerkingen:

- (a) de financieringsbehoefte van ondernemingen die vervolginvesteringen ten bedrage van 750 000 EUR tot 2,9 miljoen EUR proberen aan te trekken, is voor de meeste risicokapitaalverschaffers niet interessant;
- (b) in de Britse risicokapitaalsector gaat de minimumdrempel per investering richting 5 miljoen GBP (7 miljoen EUR);
- (c) de feitelijke *equity gap* in het VK ligt waarschijnlijk op 3 tot 5 miljoen GBP (5,2 tot 7 miljoen EUR);
- (d) als de Commissie erkent dat er onder de 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) sprake is van een marktfalen, wordt daarmee een belangrijke, zelfs cruciale bijdrage geleverd aan de stimulering van Britse ondernemingen met grote groeimogelijkheden.

71. Op basis van persoonlijke gesprekken met deskundigen op het gebied van technologieoverdracht van meer dan vijftig Britse universiteiten maakt de *University of Warwick* de volgende opmerkingen over de risicokapitaalmarkt voor startinvesteringen, en met name over de problemen waarmee spin-offbedrijven in de universitaire sector te maken hebben:

- (a) terwijl het voor universitaire spin-offbedrijven nog relatief eenvoudig is om subsidies en risicokapitaal-investeringen van geringe omvang (tot 500 000 GBP ofwel 700 000 EUR) in de wacht te slepen, wordt de spoeling boven de 500 000 GBP (700 000 EUR) dunner. De voornaamste en vaak enige risicokapitaalbron die dan nog overblijft, zijn in technologie gespecialiseerde risicokapitaalverschaffers;
- (b) relatief weinig risicokapitaalondernemingen zijn terzake gespecialiseerd. Bovendien beschikken ze slechts over beperkte middelen. Het gebrek aan risicokapitaal op dit niveau heeft een rem gezet op de groei van individuele spin-offbedrijven;
- (c) in de referentiegroep heeft minder dan een op de vijftien spin-offbedrijven risicokapitaal in de orde van grootte van 500 000 GBP (700 000 EUR) tot 1 miljoen GBP (1,4 miljoen EUR) aangetrokken;
- (d) alle universitaire spin-offbedrijven die tussen de 1 miljoen GBP (1,4 miljoen EUR) en 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) aan risicokapitaal willen aantrekken, worden met vrijwel dezelfde problemen geconfronteerd. Omdat deze ondernemingen zich in dezelfde ontwikkelingsfase bevinden, zullen ze in hun zoektocht naar bedragen van minder dan 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) vanwege het gebrek aan middelen op dezelfde problemen stuiten;
- (e) in de referentiegroep beschikt geen enkele universiteit over investeringskapitaal in de orde van grootte van 1 miljoen GBP (1,4 miljoen EUR) tot 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) voor spin-offbedrijven. Als universitaire spin-offbedrijven meer dan 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) nodig hebben, zijn er weer meer risicokapitaalbronnen beschikbaar.

Opmerkingen van particuliere risicokapitaalondernemingen

72. Volgens Northern Enterprise Limited (Nelfunding) is er in het VK sprake van een marktfalen wat betreft risicokapitaal-investeringen van minder dan 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) en wordt de ontwikkeling van KMO's daarvoor nadelig beïnvloed.

73. Stonesfield Capital Limited investeert actief in het equity-gapsegment van 500 000 GBP (700 000 EUR) tot 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR), waarop de ECF's zich richten, en heeft de volgende opmerkingen toegezonden:
- (a) in het gehele VK is uiterst weinig kapitaal beschikbaar voor investeringen in de orde van grootte van 500 000 GBP (700 000 EUR) tot 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR). Er bestaat een serieuze *equity gap* voor kleine ondernemingen die deze bedragen willen aantrekken, en de gap wordt eerder groter dan kleiner;
 - (b) volgens het meeste recente „Rapport over investeringsactiviteiten in 2003” (*Report on Investment Activity 2003*) dat de *British Venture Capital Association* heeft gepubliceerd, is het in startende ondernemingen geïnvesteerde bedrag tussen 2001 en 2003 met 32 % teruggelopen;
 - (c) over deze periode zijn ook de resultaten van fondsen voor startende ondernemingen duidelijk verslechterd. Bedroeg het langetermijnrendement dat investeerders bij de fondsen voor startende ondernemingen konden behalen, in 2001 nog 14,1 % per jaar, in 2003 was dit teruggelopen tot 4,7 %;
 - (d) door de teruglopende investeringen en resultaten over deze periode heeft een reeks risicokapitaalinvesteerders in startende ondernemingen zich uit de markt teruggetrokken;
 - (e) deze marktdynamiek komt ook tot uiting in de gemiddelde omvang van investeringen in veelbelovende startende ondernemingen. In 2001 bedroeg het gemiddelde transactievolume nog ongeveer 1 miljoen GBP (1,4 miljoen EUR). In 2003 is dit opgelopen tot 1,6 miljoen GBP (2,3 miljoen EUR);
 - (f) daaruit blijkt dat investeerders op de risicokapitaalmarkt, doorgaans met het oog op beperking van de risico's, het accent verleggen naar grotere investeringen en daarmee bijdragen aan een vergroting van de *equity gap* tot 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR);
 - (g) bedrijven die tussen de 1 en 2 miljoen GBP (1,4 en 2,9 miljoen EUR) nodig hebben, hebben de meeste moeite om de vereiste middelen aan te trekken, omdat 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) nog onder het door de meeste risicokapitalisten gehanteerde minimumbedrag blijft;
 - (h) tussen 2001 en 2003 is het bedrag dat voor investeringen in veelbelovende startende ondernemingen is aangetrokken, met 73 % teruggelopen. In 2003 was dit nog maar 369 miljoen GBP (517 miljoen EUR), tegen 1,4 miljard GBP (2 miljard EUR) in 2001. Transacties van minder dan 10 miljoen GBP (14 miljoen EUR) waren goed voor slechts 1% van deze 369 miljoen GBP;
74. De YFM Group heeft de volgende opmerkingen toegezonden:
- (i) voor KMO's is het geen optie om de kapitaalbehoefte op te voeren tot boven de 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR), omdat ze vanwege hun omvang en ontwikkelingsfase nog niet volwassen genoeg zijn en het aandeel van de ondernemer dan te sterk zou verwateren. KMO's kunnen evenwel alleen uitgroeien tot succesvolle grotere ondernemingen als het bestaande financieringsgat wordt gedicht. Om te overleven en te floreren, is het voor talrijke kleine ondernemingen van essentieel belang dat financiering in de orde van grootte van 500 000 GBP (700 000 EUR) tot 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) binnen bereik komt.
- (a) uit de meest recente statistieken van de *British Venture Capital Association* (BVCA) blijkt dat de BVCA-leden in 2003 in het segment van minder dan 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) 724 miljoen GBP (1 miljard EUR) hebben geïnvesteerd in 1 015 in het VK gevestigde ondernemingen;
 - (b) als de investeringen van minder dan 500 000 GBP (700 000 EUR) buiten beschouwing blijven, verandert het beeld dramatisch. In 2000 werd in het segment 500 000 GBP (700 000 EUR) tot 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) nog 482 miljoen GBP (675 miljoen EUR) geïnvesteerd in 348 ondernemingen. In 2003 was het geïnvesteerde bedrag teruggelopen tot 286 miljoen GBP (400 miljoen EUR), een daling van 41 % ten opzichte van 2000 en ging het nog maar om 277 bedrijven;
 - (c) in deze cijfers zijn ook de management buy outs (MBO's), management buy-ins (MBI's), expansies in latere fasen, aankopen op de secundaire markt en herfinancieringstransacties voor bankkredieten meegerekend. Als deze transacties buiten beschouwing blijven en alleen wordt gekeken naar starterstransacties, vallen het investeringsvolume en het aantal bedrijven nog lager uit;
 - (d) de financiering van alle starterstransacties tezamen ongeacht de omvang ervan is teruggelopen van 703 miljoen GBP (984 miljoen EUR) in 2000 naar 263 miljoen GBP (368 miljoen EUR) in 2003, een daling van 63 %;

- (e) dankzij de inspanningen van de Europese Commissie en de Britse overheid nemen het aantal transacties en de waarde ervan in het marktsegment van minder dan 500 000 GBP (700 000 EUR) toe;
- (f) in het segment daarboven leidt de verschuiving binnen de Britse financiële sector naar steeds grotere transacties tot een financieringsgat. Het beperkte aanbod wordt een groot probleem. Ondernemingen die investeringen van minder dan 500 000 GBP (700 000 EUR) hebben aangetrokken en aanzienlijke bedragen aan vervolginvesteringen nodig hebben, kunnen het benodigde geld niet loskrijgen vanwege een financieringsgat in het segment van 500 000 GBP (700 000 EUR) tot 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR).
75. *Close Venture Management Limited* heeft gewezen op het volgende:
- (a) er bestaan sterke aanwijzingen dat de *equity gap* die in de loop der tijd is gegroeid en zich nu uitstrekt van het segment van 500 000 GBP (700 000 EUR) tot 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR). Risicokapitaalinvesteerders hebben naarmate de fondsen groeiden, het segment van minder dan 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) achter zich gelaten;
- (b) dit is symptomatisch voor een algemene, onvermijdelijke trend. Wanneer vermogensbeheerders een goede track record opbouwen, trekken zij meer middelen aan, waardoor ze weer grotere transacties kunnen sluiten. Vanwege inherente schaalvoordelen in de risicokapitaalsector zullen vermogensbeheerders doorgaans zo snel mogelijk kleinere transacties achter zich laten;
- (c) er zijn in het VK dan ook zeer weinig professionele of institutionele investeerders in het segment van minder dan 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR). Momenteel kan 60 % van alle benodigde investeringen tussen de 500 000 GBP (700 000 EUR) en 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) niet plaatsvinden omdat er geen risicokapitaalverschaffers te vinden zijn.
76. *Enterprise Corporate Finance Limited* meldt dat het steeds moeilijker wordt om voor cliënten kapitaal in de orde van grootte van 500 000 GBP (700 000 EUR) tot 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) aan te trekken.
- (a) de voornaamste reden is niet een gebrekkige kwaliteit van de investeringsmogelijkheden zelf, maar de grotere terughoudendheid bij risicokapitaalverschaffers om kleine investeringen te doen;
- (b) de markt is in afgelopen paar jaar zo sterk verslechterd dat investeringen van minder dan 5 miljoen GBP (7 miljoen EUR) nog zeer weinig kans maken, ongeacht de verdiensten van de onderneming;
- (c) het probleem is nog veel erger voor ondernemingen die middelen zoeken in de orde van grootte van 250 000 GBP (357 000 EUR) tot 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR), met name omdat de hoge kosten een struikelblok vormen en de commerciële vaardigheden tekortschieten. Het leeuwendeel van de risicokapitaalinvesteringen gaat naar grotere en meer volwassen ondernemingen die over activa beschikken en bewezen hebben winstgevend te zijn.
77. In haar opmerkingen wijst *3i* op het volgende:
- (a) in de afgelopen twee, drie jaar heeft de risicokapitaalmarkt een ingrijpende gedaanteverandering ondergaan en zijn de rendementen op investeringen in startende en kleinere groeiende ondernemingen teruggedolen;
- (b) daardoor en door een sectorbrede trend naar grotere investeringen en voorzichtigere investeringsstrategieën zijn de investeringen aan de onderkant van de markt teruggedolen.
- Volgens de huidige ramingen van *3i* is de *equity gap* opgelopen van 500 000 GBP (700 000 EUR) à 1 miljoen GBP (1,4 miljoen EUR) naar niet minder dan 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR).
- Zelf heeft *3i* haar investeringen in dit marktsegment aanzienlijk teruggebracht. Investeerde zij over geheel Europa in 2001 nog 1,1 miljard EUR aan risicokapitaal in startende ondernemingen, in 2004 was het bedrag aan investeringen in dit marktsegment fors teruggedolen tot ongeveer 150 miljoen EUR.
78. *Cavendish Asset Management Limited* steunt de onder punt 68 beschreven opmerkingen van het Institute of Chartered Accountants in England and Wales.

V. OPMERKINGEN VAN HET VERENIGD KONINKRIJK

79. Onder de punten 80-96 volgt een samenvatting van de opmerkingen van het Verenigd Koninkrijk over het besluit van de Commissie tot inleiding van de formele procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag en over de opmerkingen van derden.
80. Hoewel de meerderheid van de ondernemingen in het VK sinds het midden van de jaren negentig een betere toegang heeft gekregen tot financiering met vreemd vermogen, blijft een grote minderheid van KMO's met grote groei mogelijkheden problemen ondervinden bij het aantrekken van risicokapitaal.
81. Risicokapitaal is interessant voor jonge ondernemingen die nog niet voldoende inkomsten genereren om rente op hun schulden te betalen, en voor ondernemingen die nieuwe technologieën, producten of markten ontwikkelen die een substantiële groei mogelijk maken, maar ook heel goed op een mislukking kunnen uitlopen.
82. De openbare raadpleging over de toegang tot groeikapitaal voor kleine ondernemingen, geaggregeerde BVCA-gegevens en academisch onderzoek wijzen allemaal op het bestaan van een *equity gap* in het Verenigd Koninkrijk die ondernemingen treft die tussen de 250 000 GBP (357 000 EUR) en 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) aan risicokapitaal willen aantrekken.
83. De *equity gap* is in de afgelopen jaren, en met name sinds 1999 opgelopen, deels omdat het deel van de risicokapitaalsector dat het accent verschuift naar grotere investeringen, meer succes heeft. De gemiddelde transactievolumes zijn fors gestegen omdat risicokapitaalondernemingen proberen te profiteren van schaalvoordelen.
84. Door een duidelijke verschuiving binnen de diverse soorten investeringen die risicokapitalisten doen, is de *equity gap* voor startende KMO's in de afgelopen nog problematischer geworden. Uit gegevens blijkt namelijk dat risicokapitaalinvesteringen geleidelijk aan zijn verlegd naar ondernemingen in een latere ontwikkelingsfase, naar MBO's en naar MBI's.
85. Uit de meest recente BVCA-gegevens over 2003 blijkt dat de nadruk blijft liggen op investeringen in ondernemingen in een latere ontwikkelingsfase, en met name op MBO's. Startinvesteringen zijn goed voor amper 6,5 % van de totale Britse risicokapitaalinvesteringen, ofwel minder dan 0,02 % van het BBP. In de jaren 1998-2001 werd nog gemiddeld 0,05 % van het BBP in starters geïnvesteerd.
86. Naar verwachting zullen nieuwe risicokapitaalfondsen het accent steeds meer verschuiven naar grotere investeringen in gevestigde ondernemingen. Uit de meest recente BVCA-gegevens blijkt dat naar verwachting slechts 4 % van de aangetrokken middelen naar startinvesteringen, 3 % naar investeringen in expansieve ondernemingen en 1 % naar MBO's van minder dan 10 miljoen GBP gaat. Naar verwachting zal slechts 3 % van de aangetrokken middelen gaan naar startende en expansieve technologiebedrijven, tegen 5 % in 2002.
87. Voorts blijkt uit de gegevens dat het bij slechts een kwart van de investeringen in het equity-gapsegment van 250 000 GBP (357 000 EUR) tot 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) gaat om startinvesteringen van niet-georganiseerde investeerders. Van de ongeveer 1 000 investeringen onder de 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) in 2000-2002 bestond meer dan 70 % uit vervolginvesteringen.
88. Terwijl risicokapitalisten het accent verschuiven naar grotere volumes, dienen zich geen nieuwe risicokapitaalverschaffers aan de onderkant van de markt aan. Omdat een goede reputatie in de risicokapitaalsector van belang is, zullen nieuwe fondsmanagementteams nauwelijks een plaats op de risicokapitaalmarkt kunnen veroveren. Daardoor zal er een steeds nijpender tekort aan talent en ervaring in het equity-gapsegment van de markt ontstaan en zal het gaandeweg steeds moeilijker worden om dit tekort weg te werken. Kwaliteitsfondsmanagers trekken immers meer middelen aan en sluiten daarmee grotere transacties. Gezien de vakkennis die nodig is om kleinschaligere startinvesteringen tot een succes te maken, is een goede toestroom van getalenteerde nieuwkomers van essentieel belang voor een dynamische markt voor startinvesteringen.
89. Het Verenigd Koninkrijk stelt vast dat alle respondenten het erover eens zijn dat er op de risicokapitaalmarkt sprake is van een falen waardoor KMO's met grote groei mogelijkheden moeilijk aan financiering kunnen komen. Alle belanghebbenden bevestigen in hun opmerkingen de opvatting van het VK dat de markt is veranderd en dat er nu sprake is van een *equity gap* die uitgaat boven het in de mededeling vastgestelde niveau.
90. Het Verenigd Koninkrijk heeft aangetoond dat er bij investeringen tot 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) sprake is van een financieringsgat. Een aantal respondenten meent dat deze raming nog aan de voorzichtige kant is en dat het gat inmiddels al is opgelopen tot 5 miljoen GBP (7 miljoen EUR). Het Verenigd Koninkrijk beschouwt echter 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) als het meest realistische cijfer.

91. Het Verenigd Koninkrijk wijst erop dat de reacties van bedrijven in de Britse risicokapitaalmarkt aansluiten bij de reacties op de eigen uitvoerige raadpleging. Alle respondenten waren het erover eens dat er bij risicokapitaalinvesteringen van 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) of meer sprake is van een financieringsgat. De desbetreffende respondenten beschikken over praktische ervaring op deze markt en hebben onderzoek verricht vanuit een commercieel perspectief. Hun ervaring bevestigt eigen onderzoek van het Verenigd Koninkrijk waaruit blijkt dat de desbetreffende fondsen geen particuliere investeerders weten aan te trekken op grond van risicoverwachtingen en de economische nadelen van kleinere investeringen. Daarom is het Verenigd Koninkrijk ervan overtuigd dat de ECF's particulier kapitaal niet van deze markt niet zullen verdringen.
92. Het Verenigd Koninkrijk is ook ingenomen met de steun voor de praktische opzet van het ECF-model. Het stelt met voldoening vast dat de respondenten unaniem van mening zijn dat de mededinging met de voorgenomen opzet van de fondsen niet zal worden verstoord, maar dat juist prikkels zijn ingebouwd voor solide commerciële investeringsbeslissingen. Dit wordt vooral gewaarborgd door het feit dat de voorgenomen ECF's particuliere investeerders geen bescherming tegen neerwaartse risico's bieden. Daarmee worden zij geprikkeld om goede fondsbeheerders te selecteren die hun geld zo goed mogelijk investeren. Als een ECF geen positief rendement behaalt, zullen de particuliere investeerders hun geld gewoon verliezen. Het Verenigd Koninkrijk beschouwt dit als een krachtigere commerciële prikkel dan een alternatief model met een lager percentage aan publieke investeringen, die dan wel zijn achtergesteld bij de particuliere investeringen zodat particuliere investeerders hun geld kunnen terugkrijgen van verliesgevende fondsen.
93. Door in de openbare aanbestedingsprocedure rekening te houden met de voornaamste aspecten van de opzet van een fonds, houdt het Verenigd Koninkrijk zijn bijdrage aan de kosten van het fondsbeheer en het achtergestelde gedeelte zo laag mogelijk. De aanbestedingsprocedure bevat een aantal minimumvereisten, zoals een verliespostenverdeling op gelijke voet (*pari passu*) en een geprioriteerde terugbetaling aan de overheid, maar inschrijvers mogen ook alternatieve voorwaarden in hun aanvraag opnemen mits deze voor de overheid gunstiger zijn. Daarmee wordt de mogelijkheid geschapen dat particuliere investeerders aan een groter neerwaarts risico worden blootgesteld dan de overheid of dat minder publieke middelen worden gevraagd dan verwacht, wanneer een inschrijver kan aantonen dat dit voor investeerders in het fonds interessant is.
94. Het Verenigd Koninkrijk merkt verder op dat in de reacties van andere lidstaten erop wordt gewezen dat de huidige mededeling zou moeten worden geactualiseerd. Sinds de publicatie van de mededeling in 2001 is de

situatie op de risicokapitaalmarkt in de gehele Europese Unie sterk veranderd. Daarom deelt het Verenigd Koninkrijk de opvatting dat de mededeling in 2006 ingrijpend moet worden gewijzigd. Er zal dan niet alleen moeten worden gekeken naar de omvang van de tranches, maar ook naar bijvoorbeeld vergroting van de risico's voor de particuliere sector in ruil voor meer publieke middelen en naar een omvangrijker gebruik van groepsvrijstellingen.

95. Het Verenigd Koninkrijk is van mening dat de ECF-regeling een belangrijk instrument is om een hardnekkige en belangrijke belemmering voor innovatie en ondernemerschap uit de weg te ruimen en om de doelstellingen van Lissabon en het actieplan voor ondernemerschap te verwezenlijken. Ook wordt met de regeling een concrete bijdrage geleverd aan de uitvoering van de aanbevelingen van het verslag van Wim Kok, waarin wordt gewezen op het feit dat de financiering van KMO's in Europa te zeer berust op kredietverstrekking en een grotere rol van risicokapitaal noodzakelijk wordt geacht.
96. Tot slot merkt het Verenigd Koninkrijk op dat uit de steun van de publieke en de particuliere sector, van andere lidstaten en van hen die actief zijn op de risicokapitaalmarkt blijkt dat er behoefte bestaat aan een investeringsinstrument als de ECF-regeling.

VI. BEOORDELING VAN DE STEUNMAATREGEL

97. De Commissie heeft de regeling getoetst aan artikel 87 van het EG-Verdrag, en met name aan de mededeling van de Commissie betreffende staatssteun en risicokapitaal⁽⁹⁾. Hieronder volgt een samenvatting van deze toetsing.

VI.1. Wettelijkheid

98. Door de regeling aan te melden, hebben de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk hun verplichtingen uit hoofde van artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag nageleefd.

VI.2. De vraag of deze regeling staatssteun vormt

99. Volgens de mededeling moet bij het onderzoek naar de vraag of er sprake is van staatssteun, rekening worden gehouden met de mogelijkheid dat met de maatregel op ten minste drie verschillende niveaus staatssteun kan worden verleend, namelijk aan:
- (a) investeerders;
 - (b) een fonds of een andere constructie via welke de maatregel ten uitvoer wordt gelegd;
 - (c) de ondernemingen waarin wordt geïnvesteerd.

⁽⁹⁾ Zie voetnoot 6.

100. Op het niveau van de investeerders is de Commissie van oordeel dat er sprake is van steun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag. Dat publieke middelen een rol spelen, blijkt uit het feit dat de Britse autoriteiten aan de ECF's dergelijke middelen gaan verstrekken. Particuliere ECF-investeerders, die ondernemingen kunnen zijn in de zin van het EG-Verdrag, kunnen recht hebben op een hogere winst dan de publieke investeerders en daarmee een voordeel genieten. Hoewel geen enkele persoon of organisatie wordt uitgesloten van investeringen in de fondsen, zal door de beperkte omvang van de fondsen niet gewaarborgd zijn dat alle potentiële investeringen worden geaccepteerd. Daarom is er volgens de Commissie sprake van selectiviteit. Tot slot is de regeling van invloed op het handelsverkeer tussen lidstaten, omdat kapitaalinvesteringen een activiteit vormen waarin een omvangrijk handelsverkeer tussen de lidstaten plaatsvindt.
101. Op het niveau van de fondsen is het zo dat de Commissie in het algemeen neigt naar het standpunt dat een fonds een middel is tot overdracht van steun aan investeerders of ondernemingen waarin wordt geïnvesteerd. Het fonds wordt derhalve niet zelf als de begunstigde beschouwd. In bepaalde gevallen, met name bij maatregelen waarbij financiële middelen worden overgedragen aan bestaande fondsen met talrijke en uiteenlopende investeerders, kan het fonds de aard van een onafhankelijke onderneming hebben. In deze regeling zullen de ECF's nieuw worden opgericht en zullen zij niet mogen diversifiëren naar andere activiteiten dan die welke voor de regeling zijn bedoeld. De Commissie is dan ook van oordeel dat de ECF's geen afzonderlijke begunstigten van steun zijn. Dit beginsel is in overeenstemming met de beschikkingen van de Commissie inzake het *Viridian Growth Fund* ⁽¹⁰⁾, het *Coalfields Enterprise Fund* ⁽¹¹⁾ en het *Community Development Venture Fund* ⁽¹²⁾.
102. Op het niveau van de ondernemingen waarin wordt geïnvesteerd, is de Commissie van oordeel dat er sprake is van steun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag. Publieke middelen spelen een rol, omdat de investeringen van het fonds in begunstigde KMO's ook dergelijke middelen omvatten. De maatregel verstoort de mededinging door de begunstigde KMO's een voordeel te bieden; deze ondernemingen zouden anders niet in staat zijn risicokapitaal te verkrijgen tegen dezelfde voorwaarden en/of in dezelfde omvang. De maatregel is selectief omdat deze gericht is op bepaalde KMO's in het Verenigd Koninkrijk. De maatregel beïnvloedt het handelsverkeer tussen lidstaten omdat de mogelijkheid bestaat dat de doelgroep-KMO's activiteiten ontplooiën of gaan ontplooiën waarbij handelsverkeer tussen de lidstaten plaatsvindt.
103. De Commissie komt daarom tot de slotsom dat er op het niveau van de investeerders en op het niveau van de begunstigde KMO's sprake is van staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag.

VI.3. Aanwijzingen van marktfalen

104. Overeenkomstig de mededeling kan de Commissie evenwel bereid zijn zonder verdere bewijsvoering aan te nemen dat er sprake is van een marktfalen wanneer elke afzonderlijke financieringstranche voor een onderneming uit hoofde van risicokapitaalmaatregelen die geheel of gedeeltelijk met staatssteun worden gefinancierd, niet meer bedraagt dan 500 000 EUR voor niet-steungebieden, 750 000 EUR voor gebieden in de zin van artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag of 1 miljoen EUR voor gebieden in de zin van artikel 87, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag.
105. De door het Verenigd Koninkrijk voorgenomen steunmaatregel voorziet in risicokapitaalinvesteringen tussen de 250 000 GBP (357 000 EUR) en 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) per investeringstranche voor KMO's in het Verenigd Koninkrijk.
106. Overeenkomstig de „regionalesteunkaart 2000-2006” voor het Verenigd Koninkrijk bestaat het Verenigd Koninkrijk uit regio's die momenteel worden aangemerkt als steungebieden in de zin van artikel 87, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag, steungebieden in de zin van artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag en niet-steungebieden ⁽¹³⁾.
107. Overeenkomstig de mededeling heeft de Commissie het Verenigd Koninkrijk ervan in kennis gesteld dat het Verenigd Koninkrijk - aangezien de in het kader van de voorliggende regeling voorgenomen risicokapitaalinvesteringen de bovengenoemde in de mededeling vastgestelde drempels overschrijden - dient aan te tonen dat er sprake is van een marktfalen.
108. Hieronder volgt een samenvatting van de argumenten van het Verenigd Koninkrijk en de opmerkingen van derden tot staving van het bestaan van een marktfalen in het investeringssegment van 250 000 GBP (357 000 EUR) tot 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR).

⁽¹⁰⁾ Beschikking 2001/406/EG van de Commissie van 13 februari 2001 betreffende de door het Verenigd Koninkrijk aangemelde steunregeling „Viridian Growth Fund” (Staatssteun C 46/2000), PB L 144 van 30.05.2001, blz. 23.

⁽¹¹⁾ Staatssteun N 722/2000, PB C 133 van 5.06.2002, blz. 11.

⁽¹²⁾ Staatssteun N 606/2001, PB C 133 van 5.06.2002, blz. 10.

⁽¹³⁾ Staatssteun N 265/2000 – Verenigd Koninkrijk: „Regionalesteunkaart 2000-2006”. Zie voetnoot 8.

Economische achtergrond van equity gaps in de risicokapitaalmarkt voor KMO's

109. Bankkredieten, met name in de vorm van voorschotten in rekening-courant en leningen met een vaste looptijd, vormen de voornaamste externe financieringsbron voor KMO's en zijn goed voor ongeveer de helft van de totale externe financiering⁽¹⁴⁾. Bankkredieten zijn interessant wanneer ondernemingen een kasstroom genereren die groot genoeg is om rente te kunnen betalen. In de afgelopen tien jaar is de toegang tot financiering met vreemd vermogen aanzienlijk verbeterd. Ondernemingen lijken geen problemen te ondervinden bij de toegang tot bancaire financiering. Voor kredietgevers blijft het echter behoorlijk lastig om de vooruitzichten van individuele ondernemingen te beoordelen. Vaak vragen ze bij de kredietverlening aan KMO's zekerheden, met name als de kredietnemer nog geen track record heeft opgebouwd. Niet alle eigenaren van een onderneming kunnen evenwel een passende zekerheid stellen.
110. Imperfecties van de markt voor schuldfinanciering vloeien voort uit informatieasymmetrieën, waarbij de kredietgever over onvolledige informatie over de vooruitzichten van een onderneming beschikt. Informatieasymmetrieën houden in dat kredietgevers de omvang van het aan een bepaalde KMO verbonden risico niet kunnen kwantificeren. Daarom is het moeilijk om de kwaliteit van investeringsvoorstellen te beoordelen, en is het zelfs nog moeilijker om een rentetarief precies af te stemmen op de omvang van het desbetreffende risico. Doorgaans nemen banken een kredietbeslissing op basis van criteria als het kredietverleden, het in het verleden gevoerde bankrekeningbeheer, de track record van de aanvrager en de bereidheid om eigen geld in de onderneming te steken, en moet de kredietnemer aan de hand van het ondernemingsplan aantonen dat deze het krediet kan terugbetalen. Het is evenwel mogelijk dat iemand nog geen track record heeft en evenmin eigen geld in de onderneming kan worden gestoken. Daarom hechten kredietgevers ook groot belang aan de bereidheid van de ondernemer om voor het krediet zekerheden te stellen. Veel ondernemingen verzekeren zich van financiering met vreemd vermogen door de kredietgever zekerheden te verschaffen, maar deze aanpak levert problemen op voor ondernemers die geen geschikte activa als zekerheid kunnen stellen.
111. De meeste ondernemingen hebben genoeg aan financiering met vreemd vermogen op basis van activa, maar een grote minderheid heeft behoefte aan risicokapitaalinvesteringen. Risicokapitaalinvesteerders brengen kapitaal in in ruil voor aandelen in de onderneming. Daarmee verzekeren zij zich van een deel van de toekomstige winsten van de onderneming. Deze vorm van financiering is vooral interessant voor jonge ondernemingen die nog niet voldoende inkomsten genereren om rente op hun schulden te kunnen betalen, en voor ondernemingen die nieuwe technologieën, producten of markten ontwikkelen die een substantiële groei mogelijk maken, maar die ook heel goed op een mislukking kunnen uitlopen.
112. Risicokapitaalinvesteringen zijn goed voor slechts acht procent van de totale externe KMO-financiering, maar met dit cijfer wordt het belang ervan in een moderne markteconomie te zwak uitgedrukt. Ondernemingen die het meest behoefte hebben aan risicokapitaalinvesteringen, hebben vaak een zeer innovatief karakter en kunnen een belangrijke bijdrage leveren aan de productiviteitsgroei. Daarnaast gaan risicokapitaalinvesteringen soms gepaard met managementondersteuning, adviezen en andere knowhow.
113. Hoewel risicokapitaalinvesteringen voor individuele ondernemingen een belangrijke groeistimulus vormen, zijn er sterke aanwijzingen dat ondernemingen die geringe bedragen aan groeikapitaal willen aantrekken, te maken hebben met een aanzienlijke en steeds verder groeiende equity gap die het gevolg is van structurele kenmerken van de risicokapitaalmarkt die verband houden met vraag én aanbod op deze markt.
114. De al eerder geconstateerde informatieproblemen met betrekking tot de markt voor schuldfinanciering doen zich ook voor op de risicokapitaalmarkt. Aan de aanbodzijde spelen gewoonlijk drie verschillende zaken: informatieasymmetrieën, transactiekosten en de risico-/rendementsverwachting.
115. „Informatieasymmetrieën” houden in dat risicokapitaalinvesteerders te maken kunnen krijgen met hoge kosten om geschikte investeringsmogelijkheden te vinden. Deze informatieproblemen doen zich doorgaans vooral voor bij kleinere, jongere ondernemingen en bij innovatieve ondernemingen die onbeproefde technologieën, producten of nieuwe markten proberen te ontwikkelen. Informatieproblemen vormen een belangrijke belemmering voor kleinere risicokapitaalinvesteringen omdat de investeringskosten niet in verhouding staan tot de omvang van de investering. In vergelijking met grote beursgenoteerde ondernemingen heeft de stroom aan informatie over kleine, niet-beursgenoteerde ondernemingen die investeerders zoeken, een veel geringere omvang. Investeerders kunnen daarom bij hun zoektocht naar geschikte mogelijkheden aanzienlijke kosten maken. Voorts kunnen, met name bij een onervaren managementteam of bij onbeproefde producten of technologieën, de vooruitzichten van een onderneming vaak moeilijk worden beoordeeld. Voordat een risicokapitaalinvesteerder weloverwogen investeringsbeslissingen kan nemen, moet deze eerst due-diligenceonderzoek verrichten. Deze kosten om de informatie te vergaren, staan niet in verhouding tot de omvang van de investering en kunnen bij kleinere investeringen zelfs een struikelblok vormen als ze worden afgezet tegen het mogelijke financiële rendement van de investering. Tot slot moeten risicokapitaalinvesteerders na hun investering in een onderneming de resultaten van hun investering volgen. Vaak zullen ze dit doen door zitting te nemen in de directie, en mogelijk investeren ze veel tijd en energie in de ondersteuning van het management wanneer dit relatief weinig ervaring heeft. Dit kan de resultaten van de onderneming waarin geïnvesteerd wordt, sterk positief beïnvloeden, maar nogmaals zij erop gewezen dat deze kosten niet in verhouding staan tot de omvang van de investering.

⁽¹⁴⁾ Bron: Bank of England: „Finance for Small Firms – A Tenth Report”, 2003.

116. Risicokapitaalinvesteringen brengen hoge vaste kosten mee. Zo zijn er kosten verbonden aan besprekingen over de investeringsvoorwaarden of aan de noodzakelijke juridische overeenkomsten („transactiekosten”). Evenals andere vaste kosten lijken deze transactiekosten een goede reden te zijn om maar af te zien van kleinere investeringen.
117. Investeringsbeslissingen hangen onder meer af van risico- en rendementsverwachtingen. Onjuiste verwachtingen van investeerders zullen resulteren in een niet-optimale kapitaalallocatie.
118. Belemmeringen aan de vraagzijde zetten een even grote rem op de risicokapitaalstroom van investeerder naar KMO. Uit onderzoek is gebleken dat kleine ondernemingen om een aantal redenen geen risicokapitaal willen aantrekken. De KMO's noemen doorgaans verlies van zeggenschap en inperking van de eigen vrijheid als voornaamste punten van zorg, maar de kosten om aan risicokapitaal te komen, en een gebrekkige bekendheid met externe financieringsbronnen vormen vaak ook een belemmering. Talrijke ondernemingen die actief op zoek zijn naar risicokapitaalinvesteringen, stuiten ook op een gebrekkige „investeringsbereidheid”. Een beperkte bekendheid met en kennis van de diverse vormen van beschikbare risicokapitaalfinanciering en van de wijze waarop toegang daartoe kan worden verkregen, alsmede niet goed uitgewerkte of slecht gepresenteerde ondernemingsplannen kunnen belemmerend uitpakken voor KMO's. Een ontoereikende zakelijke voorbereiding en planning zal potentiële investeerders afschrikken, niet in de laatste plaats vanwege de hogere informatie- en due-diligencekosten.
119. Een *equity gap* doet zich voor wanneer levensvatbare ondernemingen geen investeringen kunnen aantrekken van informele investeerders dan wel van risicokapitalisten, de voornaamste risicokapitaalbronnen voor KMO's. Informele investeerders (onder wie business angels) hebben toegang tot beperkte financiële middelen en investeren daarom gewoonlijk kleine bedragen aan risicokapitaal. Daarentegen maken risicokapitaalinvesteerders doorgaans veel hogere kosten bij de beoordeling van potentiële investeringen. Om de bovengenoemde structurele redenen vormen deze kosten vaak een struikelblok wanneer een onderneming een bescheiden bedrag aan risicokapitaal zoekt.
120. Een *equity gap* treft derhalve ondernemingen die op zoek zijn naar een geldsom die door de meeste informele investeerders niet kan worden opgebracht, maar onder het niveau ligt waarop een investering voor risicokapitalisten commercieel haalbaar wordt.
- Gegevens die de toename van de equity gap op de Britse risicokapitaalmarkt aantonen*
121. Volgens recente BVCA-gegevens ⁽¹⁵⁾ hebben grote MBO-fondsen in 2003 goed gescoord en scoren zij ook op langere termijn goed, terwijl de toch al middelmatige resultaten van starters- en technologiefondsen ook in 2003 achterbleven.
122. Uitgesplitst naar investeringsfase behielden fondsen die zich richten op investeringen in startende ondernemingen, in 2003 een gemiddeld resultaat van -18,1 %, tegen een gemiddeld resultaat over drie jaar van -25,1 % en over vijf jaar van -12,5 %.
123. Fondsen gespecialiseerd in investeringen in ondernemingen in een verdere ontwikkelingsfase boekten in 2003 een gemiddeld resultaat van -3,4 %, tegen een gemiddeld resultaat over drie jaar van -8,2 % en over vijf jaar van 2,7 %.
124. MBO-fondsen deden het over diezelfde periode veel beter. Bij middelgrote MBO's bedroeg het gemiddelde resultaat over 2003 12,2 %, tegen een gemiddeld resultaat over drie jaar van 2,9 % en over vijf jaar van 6,7 %. Het verschil wordt zelfs nog groter als gekeken wordt naar grote MBO's, die over 2003 gemiddeld 15,3 %, over drie jaar gemiddeld 9,1 % en over vijf jaar gemiddeld 13,6 % scoorden.
125. Deze gegevens onderstrepen de huidige trend op de Britse risicokapitaalmarkt. Risicokapitaalverschaffers richten zich op steeds grotere transactievolumes vanwege de hogere rendementen, met als gevolg een steeds verder oplopende *equity gap* tussen investeringen in kleinschaligere jonge en expansieve ondernemingen enerzijds en grootschaligere investeringen in gevestigde ondernemingen anderzijds.
126. Deze trend naar steeds grotere investeringsvolumes blijkt ook uit recente gegevens over investeringsactiviteiten in het Verenigd Koninkrijk ⁽¹⁶⁾. De gemiddelde financiering over alle investeringsfasen is opgelopen van 3,8 miljoen GBP (5,3 miljoen EUR) in 2002 naar 4,3 miljoen GBP (6 miljoen EUR) in 2003, omdat investeringen in kleinschaligere expansieve ondernemingen met 57 % zijn afgenomen van 1,2 miljard GBP (1,7 miljard EUR) in 2002 tot 477 miljoen GBP (670 miljoen EUR) in 2003. Het gemiddelde bedrag dat een expanderende onderneming heeft ontvangen, is teruggelopen van 2 miljoen GBP (2,9 miljoen EUR) in 2002 naar 800 000 GBP (1,1 miljoen EUR) in 2003.
127. Van de totale middelen die in 2003 zijn aangetrokken, is het overgrote deel, namelijk 92 % (8,2 miljard GBP ofwel 11,5 miljard EUR) geïnvesteerd in MBO's en MBI's, tegen 87 % in 2002. Volgens het rapport zal slechts 3 % (290 miljoen GBP ofwel 406 miljoen EUR) worden geïnvesteerd in expansieve ondernemingen, tegen 6 % in 2002. Van de totale middelen ging in 2003 4 % naar startende ondernemingen (368 miljoen GBP ofwel 515 miljoen EUR), tegen 3 % in 2002.

⁽¹⁵⁾ BVCA: „Performance Measurement Survey 2003”, 2004.

⁽¹⁶⁾ BVCA: „Report on Investment Activity 2003”, 2004.

128. In de MBO/MBI-categorie gaat naar verwachting 58 % naar de grootste MBO's/MBI's (totale transactiewaarde meer dan 100 miljoen GBP ofwel 140 miljoen EUR), tegen 45 % in 2002. 20 % gaat naar MBO's/MBI's tussen de 50 miljoen GBP (70 miljoen EUR) en 100 miljoen GBP (140 miljoen EUR), tegen 17 % in 2002, en 13 % gaat naar MBO's/MBI's tussen de 10 miljoen GBP (14 miljoen EUR) en 50 miljoen GBP (70 miljoen EUR), tegen 24 % in 2002. Evenals in 2002 gaat slechts 1 % naar MBO's/MBI's tot 10 miljoen GBP (14 miljoen EUR).
129. Door de hierboven beschreven teruggang in investeringen en resultaten hebben risicokapitaalinvesteers in startende ondernemingen zich uit de markt teruggetrokken. Dit blijkt ook uit het feit dat de gemiddelde financiering (over alle investeringsfasen) gestaag oploopt en in 2003 is uitgekomen op 4,3 miljoen GBP (6 miljoen EUR). Investeers op de Britse risicokapitaalmarkt verleggen, doorgaans met het oog op beperking van de risico's, het accent naar grotere investeringen en dragen daarmee bij aan een vergroting van de *equity gap*.
130. Tussen 2001 en 2003 is het bedrag dat voor investeringen in veelbelovende startende ondernemingen is aangehouden, met 73 % teruggelopen. In 2003 was dit nog maar 369 miljoen GBP (517 miljoen EUR), tegen 1,4 miljard GBP (2 miljard EUR) in 2001. Transacties van minder dan 10 miljoen GBP (14 miljoen EUR) waren goed voor slechts 1 % van deze 369 miljoen GBP.
131. In haar besluit tot inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag ten aanzien van de voorgenomen steunmaatregel, stelde de Commissie dat aangezien de in het kader van de regeling voorgenomen maximale investeringsbedragen aanzienlijk hoger liggen dan de in de mededeling vastgestelde maximale investeringsbedragen, belanghebbenden om eventuele opmerkingen moest worden verzocht teneinde te kunnen beslissen of de maatregel de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt zodanig verandert dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad.
132. Alle opmerkingen van belanghebbende derden waren positief en onderstreepten het belang van de maatregel alsmede de geschiktheid van de voorgenomen maximale investeringsbedragen.
133. Rekening houdend met de informatie in de initiële aanmelding, de opmerkingen van de belanghebbende derden en de aanvullende informatie die het Verenigd Koninkrijk heeft verstrekt naar aanleiding van het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag, komt de Commissie tot

de conclusie dat het Verenigd Koninkrijk afdoende heeft bewezen dat er op de Britse risicokapitaalmarkt in het segment van 250 000 GBP (357 000 EUR) tot 2 miljoen (2,9 miljoen EUR) sprake is van een *equity gap*.

VI.4. Verenigbaarheid van de maatregel – Overeenstemming met de positieve elementen van de mededeling

Beperking van investeringen

134. ECF's beperken zich tot investeringen in kleine en middelgrote ondernemingen die beantwoorden aan de door de Commissie vastgestelde definitie ervan. Dit moet als positief worden aangemerkt.

Maatregel is geconcentreerd op marktfaalen bij risicokapitaal

135. ECF's zijn verplicht om KMO's te financieren via aandelenkapitaal of quasi-aandelenkapitaal. Investeringsbedragen die geheel bestaan uit schuldttitels zonder de kenmerken van eigen vermogen zijn niet toegestaan. De Commissie beschouwt dit als een positief element.

Investeringsbeslissingen moeten winstoogmerk hebben

136. De investeringsresultaten en de beloning van de commerciële beheerders zijn aan elkaar gekoppeld. De overheden zijn niet betrokken bij de investeringskeuzes en de beslissingen van ECF's, het opleggen van beperkingen die ervoor moeten zorgen dat alleen in KMO's wordt geïnvesteerd buiten beschouwing gelaten. Investeringsbeslissingen worden genomen door commerciële ECF-beheerders die er belang bij hebben een zo goed mogelijk resultaat voor het fonds te behalen. Het administratieve orgaan SBS zal alleen ECF's erkennen waarvan de beheerders duidelijk worden geprikkeld om een zo goed mogelijk resultaat te behalen. Door de voorwaarden waaronder de overheid in ECF's investeert, hebben particuliere investeerders er alle belang bij om ervoor te zorgen dat hun fondsen op winst gericht zijn en succesvol opereren. De particuliere investeerders hebben daar alle belang bij omdat ze op de publieke middelen rente moeten betalen en de inleg van de publieke en particuliere investeerders eerst geheel moeten terugbetalen voordat eventuele winsten kunnen worden verdeeld. Daarmee dragen particuliere investeerders in elk geval een evenredig deel van eventuele ECF-verliezen. ECF's of de beheerders ervan moeten zich houden aan de voor de sector geldende standaarden (de BVCA-leidraad). Al deze elementen moeten als positief worden aangemerkt.

Verstoring van de mededinging moet tot een minimum worden beperkt.

137. De Britse autoriteiten zorgen via berichten in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en de vakbladen ervoor dat de ECF-regeling wordt bekendgemaakt en dat alle EER-landen een aanvraag mogen indienen. Wat de vestiging betreft, zijn investeerders of beheerders aan geen enkele beperking onderworpen. De Commissie beschouwt dit ook als een positief element.

Sectorgerichtheid

138. ECF's investeren niet in gevoelige sectoren waarvoor beperkingen op het gebied van staatssteun gelden, of in sectoren waarop de mededeling niet van toepassing is. Bedrijven in sectoren met een laag risico, met inbegrip van onroerendgoed-, financiële, financiëleleasing- en beleggingsmaatschappijen komen niet aanmerking voor investeringen in het kader van de regeling. Dit moet als positief worden aangemerkt.

Investerings op basis van ondernemingsplannen

139. Alle ECF-investeringen worden gedaan op basis van solide ondernemingsplannen. Ook dit is een positief element.

Geen cumulatie

140. De Britse autoriteiten hebben toegezegd dat de begunstigde KMO's slechts voor andere door de overheid gefinancierde subsidies, leningen of andere vormen van investeringssteun die buiten deze aanmelding vallen, in aanmerking komen als deze zijn verminderd met 30 % van de steunintensiteit die anders mogelijk zou zijn geweest. De Commissie beschouwt dit als een positief element.

VII. CONCLUSIE

141. De Commissie komt daarom tot de conclusie dat de in het kader van de ECF's toegekende steun voldoet aan de voorwaarden van de mededeling van de Commissie betreffende staatssteun en risicokapitaal. Derhalve wordt de maatregel overeenkomstig artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag met de gemeenschappelijke markt verenigbaar geacht,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De staatssteun die het Verenigd Koninkrijk wil verlenen, is overeenkomstig artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag met de gemeenschappelijke markt verenigbaar.

De tenuitvoerlegging van deze steunmaatregel is derhalve toegestaan.

Artikel 2

Het Verenigd Koninkrijk zal jaarlijks een verslag indienen over de tenuitvoerlegging van de steunmaatregel.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot het Verenigd Koninkrijk.

Gedaan te Brussel, 3 mei 2005.

Voor de Commissie,
Neelie KROES
Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 28 maart 2006****tot wijziging van Beschikking 2006/135/EG wat betreft de instelling van gebieden A en B in bepaalde lidstaten in verband met uitbraken van hoogpathogene aviaire influenza***(Kennisgeving geschied onder nummer C(2006) 1144)***(Voor de EER relevante tekst)****(2006/251/EG)**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op Richtlijn 89/662/EEG van de Raad van 11 december 1989 inzake veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽¹⁾, en met name op artikel 9, lid 4,

Gelet op Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽²⁾, en met name op artikel 10, lid 4,

Gelet op Verordening (EG) nr. 998/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het niet-commerciële verkeer van gezelschapsdieren en houdende wijziging van Richtlijn 92/65/EEG van de Raad ⁽³⁾, en met name op artikel 18,

Gelet op Richtlijn 2005/94/EG van de Raad van 20 december 2005 betreffende communautaire maatregelen ter bestrijding van aviaire influenza en tot intrekking van Richtlijn 92/40/EEG ⁽⁴⁾, en met name op artikel 66, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Zweden heeft de Commissie en de overige lidstaten in kennis gesteld van een uitbraak van hoogpathogene aviaire influenza, veroorzaakt door het influenza A-virus van subtype H5, bij pluimvee in bepaalde delen van zijn grondgebied en heeft in afwachting van de bepaling van het neuraminidasetype (N) passende maatregelen genomen overeenkomstig Beschikking 2006/135/EG van de Commissie van 22 februari 2006 betreffende bepaalde beschermende maatregelen in verband met hoogpathogene aviaire influenza bij pluimvee in de Gemeenschap ⁽⁵⁾.
- (2) Naar aanleiding van die uitbraak heeft Zweden de nodige maatregelen genomen overeenkomstig Beschikking 2006/135/EG. De Commissie heeft de door Zweden

meegedeelde maatregelen in samenwerking met die lidstaat bestudeerd en heeft geconstateerd dat de grenzen van de door de lidstaat ingestelde gebieden A en B op voldoende afstand liggen van de uitbraak bij pluimvee en daarmee in epidemiologisch opzicht in verband staande gevallen bij wilde vogels. Derhalve moeten de gebieden A en B in Zweden en ook de duur van de regionalisatie worden vastgelegd.

- (3) Tegelijkertijd moet de regionalisatie van Frankrijk op enkele punten worden gewijzigd.
- (4) De delen A en B van bijlage I bij Beschikking 2006/135/EG moeten dus dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (5) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Bijlage I bij Beschikking 2006/135/EG wordt vervangen door de bijlage bij deze beschikking.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 28 maart 2006.

Voor de Commissie

Markos KYPRIANOU

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 13. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2004/41/EG (PB L 157 van 30.4.2004, blz. 33); rectificatie in PB L 195 van 2.6.2004, blz. 12).

⁽²⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/33/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 315 van 19.11.2002, blz. 14).

⁽³⁾ PB L 146 van 13.6.2003, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 18/2006 van de Commissie (PB L 4 van 7.1.2006, blz. 3).

⁽⁴⁾ PB L 10 van 14.1.2006, blz. 16.

⁽⁵⁾ PB L 52 van 23.2.2006, blz. 41. Beschikking gewijzigd bij Beschikking 2006/175/EG (PB L 62 van 3.3.2006, blz. 27).

BIJLAGE

Bijlage I bij Beschikking 2006/135/EG komt als volgt te luiden:

„BIJLAGE I

DEEL A

Gebied A als bedoeld in artikel 2, lid 1:

ISO-landcode	Lidstaat	Gebied A		Datum einde geldigheid
		Code	Naam	
FR	FRANKRIJK	Postcode	Gemeenten	27.3.2006
	Toezichtsgebied	01005	AMBERIEUX-EN-DOMBES	
		01045	BIRIEUX	
		01052	BOULIGNEUX	
		01053	BOURG-EN-BRESSE	
		01069	CERTINES	
		01072	CEYZERIAT	
		01074	CHALAMONT	
		01083	CHANEINS	
		01084	CHANOZ-CHATENAY	
		01085	LA CHAPELLE-DU-CHATELARD	
		01090	CHATENAY	
		01092	CHATILLON-LA-PALUD	
		01093	CHATILLON-SUR-CHALARONNE	
		01096	CHAVEYRIAT	
		01105	CIVRIEUX	
		01113	CONDEISSIAT	
		01129	CRANS	
		01145	DOMPIERRE-SUR-VEYLE	
		01151	DRUILLAT	
		01156	FARAMANS	
		01195	JASSERON	
		01198	JOYEUX	
		01207	LAPEYROUSE	
		01211	LENT	
		01235	MARLIEUX	
		01244	MEXIMIEUX	
		01248	MIONNAY	
		01249	MIRIBEL	
		01254	MONTAGNAT	
		01260	LE MONTELLIER	
		01261	MONTHIEUX	
		01262	MONTLUEL	
		01264	MONTRACOL	
		01272	NEUVILLE-LES-DAMES	
		01289	PERONNAS	
		01297	PIZAY	
		01299	LE PLANTAY	
		01314	PRIAY	
		01318	RANCE	
		01319	RELEVANT	

ISO-landcode	Lidstaat	Gebied A		Datum einde geldigheid
		Code	Naam	
		01322	REYRIEUX	
		01325	RIGNIEUX-LE-FRANC	
		01328	ROMANS	
		01333	SAINT-ANDRE-DE-CORCY	
		01335	SAINT-ANDRE-LE-BOUCHOUX	
		01336	SAINT-ANDRE-SUR-VIEUX-JONC	
		01342	SAINTE-CROIX	
		01349	SAINT-ELOI	
		01356	SAINT-GEORGES-SUR-RENON	
		01359	SAINT-GERMAIN-SUR-RENON	
		01362	SAINT-JEAN-DE-THURIGNEUX	
		01369	SAINT-JUST	
		01371	SAINT-MARCEL	
		01381	SAINT-NIZIER-LE-DESERT	
		01382	SAINTE-OLIVE	
		01383	SAINT-PAUL-DE-VARAX	
		01385	SAINT-REMY	
		01389	SAINT-TRIVIER-SUR-MOIGNANS	
		01393	SANDRANS	
		01398	SAVIGNEUX	
		01405	SERVAS	
		01412	SULIGNAT	
		01424	TRAMOYES	
		01425	LA TRANCLIERE	
		01430	VARAMBON	
		01434	VERSAILLEUX	
		01443	VILLARS-LES-DOBES	
		01446	VILLENEUVE	
		01449	VILLETTE-SUR-AIN	
		01450	VILLIEU-LOYES-MOLLON	
		01001	L'ABERGEMENT-CLEMENCIAT	
		01004	AMBERIEU-EN-BUGEY	
		01007	AMBRONAY	
		01008	AMBUTRIX	
		01021	ARS-SUR-FORMANS	
		01024	ATTIGNAT	
		01025	BAGE-LA-VILLE	
		01027	BALAN	
		01028	BANEINS	
		01030	BEAUREGARD	
		01032	BELIGNEUX	
		01038	BENY	
		01041	BETTANT	
		01042	BEY	
		01043	BEYNOST	
		01046	BIZIAT	
		01047	BLYES	
		01049	LA BOISSE	

ISO-landcode	Lidstaat	Gebied A		Datum einde geldigheid
		Code	Naam	
		01054	BOURG-SAINT-CHRISTOPHE	
		01062	BRESSOLLES	
		01065	BUELLAS	
		01075	CHALEINS	
		01088	CHARNOZ-SUR-AIN	
		01089	CHATEAU-GAILLARD	
		01095	CHAVANNES-SUR-SURAN	
		01099	CHAZEY-SUR-AIN	
		01115	CONFRANCON	
		01136	CRUZILLES-LES-MEPILLAT	
		01140	CURTAFOND	
		01142	DAGNEUX	
		01144	DOMMARTIN	
		01146	DOMPIERRE-SUR-CHALARONNE	
		01149	DOUVRES	
		01150	DROM	
		01157	FAREINS	
		01165	FRANCHELEINS	
		01166	FRANS	
		01167	GARNERANS	
		01169	GENOUILLEUX	
		01177	GRAND-CORENT	
		01183	GUEREINS	
		01184	HAUTECOURT-ROMANECHÉ	
		01188	ILLIAT	
		01194	JASSANS-RIOTTIER	
		01197	JOURNANS	
		01199	JUJURIEUX	
		01202	LAGNIEU	
		01203	LAIZ	
		01213	LEYMENT	
		01225	LURCY	
		01238	MASSIEUX	
		01241	MEILLONNAS	
		01243	MESSIMY-SUR-SAONE	
		01245	BOHAS-MEYRIAT-RIGNAT	
		01246	MEZERIAT	
		01250	MISERIEUX	
		01252	MOGNENEINS	
		01258	MONTCEAUX	
		01259	MONTCET	
		01263	MONTMERLE-SUR-SAONE	
		01266	MONTREVEL-EN-BRESSE	
		01273	NEUVILLE-SUR-AIN	
		01275	NEYRON	
		01276	NIEVROZ	
		01285	PARCIEUX	

ISO-landcode	Lidstaat	Gebied A		Datum einde geldigheid
		Code	Naam	
		01290	PEROUGES	
		01291	PERREX	
		01295	PEYZIEUX-SUR-SAONE	
		01301	POLLIAT	
		01303	PONCIN	
		01304	PONT-D'AIN	
		01317	RAMASSE	
		01321	REVONNAS	
		01334	SAINT-ANDRE-D'HUIRIAT	
		01339	SAINT-BERNARD	
		01343	SAINT-CYR-SUR-MENTHON	
		01344	SAINT-DENIS-LES-BOURG	
		01345	SAINT-DENIS-EN-BUGEY	
		01346	SAINT-DIDIER-D'AUSSIAT	
		01347	SAINT-DIDIER-DE-FORMANS	
		01348	SAINT-DIDIER-SUR-CHALARONNE	
		01350	SAINT-ETIENNE-DU-BOIS	
		01351	SAINT-ETIENNE-SUR-CHALARONNE	
		01353	SAINTE-EUPHEMIE	
		01355	SAINT-GENIS-SUR-MENTHON	
		01361	SAINT-JEAN-DE-NIOST	
		01363	SAINT-JEAN-LE-VIEUX	
		01365	SAINT-JEAN-SUR-VEYLE	
		01366	SAINTE-JULIE	
		01368	SAINT-JULIEN-SUR-VEYLE	
		01374	SAINT-MARTIN-DU-MONT	
		01375	SAINT-MARTIN-LE-CHATEL	
		01376	SAINT-MAURICE-DE-BEYNOST	
		01378	SAINT-MAURICE-DE-GOURDANS	
		01379	SAINT-MAURICE-DE-REMENS	
		01387	SAINT-SULPICE	
		01390	SAINT-VULBAS	
		01408	SIMANDRE-SUR-SURAN	
		01418	THIL	
		01420	THOISSEY	
		01422	TOSSIAT	
		01423	TOUSSIEUX	
		01426	TREFFORT-CUISIAT	
		01427	TREVOUX	
		01428	VALEINS	
		01429	VANDEINS	
		01431	VAUX-EN-BUGEY	
		01447	VILLEREVERSURE	
		01451	VIRIAT	
		01457	VONNAS	
		38557	VILLETTE-D'ANTHON	

ISO-landcode	Lidstaat	Gebied A		Datum einde geldigheid
		Code	Naam	
		69003	ALBIGNY-SUR-SAONE	
		69005	AMBERIEUX	
		69009	ANSE	
		69013	ARNAS	
		69019	BELLEVILLE	
		69033	CAILLOUX-SUR-FONTAINES	
		69034	CALUIRE-ET-CUIRE	
		69049	CHASSELAY	
		69052	CHAZAY-D'AZERGUES	
		69055	LES CHERES	
		69063	COLLONGES-AU-MONT-D'OR	
		69068	COUZON-AU-MONT-D'OR	
		69071	CURIS-AU-MONT-D'OR	
		69077	DRACE	
		69085	FLEURIEU-SUR-SAONE	
		69087	FONTAINES-SAINT-MARTIN	
		69088	FONTAINES-SUR-SAONE	
		69115	LIMAS	
		69117	LISSIEU	
		69122	LUCENAY	
		69125	MARCILLY-D'AZERGUES	
		69140	MORANCE	
		69143	NEUVILLE-SUR-SAONE	
		69153	POLEYMIEUX-AU-MONT-D'OR	
		69156	POMMIERS	
		69163	QUINCIEUX	
		69168	ROCHETAILLÉE-SUR-SAONE	
		69191	SAINT-CYR-AU-MONT-D'OR	
		69206	SAINT-GEORGES-DE-RENEINS	
		69207	SAINT-GERMAIN-AU-MONT-D'OR	
		69211	SAINT-JEAN-D'ARDIERES	
		69233	SAINT-ROMAIN-AU-MONT-D'OR	
		69242	TAPONAS	
		69256	VAULX-EN-VELIN	
		69264	VILLEFRANCHE-SUR-SAONE	
		69266	VILLEURBANNE	
		69271	CHASSIEU	
		69275	DECINES-CHARPIEU	
		69277	GENAS	
		69278	GENAY	
		69279	JONAGE	
		69280	JONS	
		69282	MEYZIEU	
		69284	MONTANAY	
		69285	PUSIGNAN	
		69286	RILLIEUX-LA-PAPE	
		69292	SATHONAY-CAMP	
		69293	SATHONAY-VILLAGE	

ISO-landcode	Lidstaat	Gebied A		Datum einde geldigheid
		Code	Naam	
SE	ZWEDEN			
	In het district Kalmar de volgende plaatsen	Postcode	Plaats	24.4.2006
	Beschermingsgebied	572 75	FIGEHOLM	
		572 95	FIGEHOLM	
	Toezihtsgebied	572 75	FIGEHOLM	
		572 76	FÅRBO	
		572 92	OSKARSHAMN	
		572 95	FIGEHOLM	
		572 96	FÅRBO	
	Uitgebreid toezichtsgebied (20 km)	380 75	BYXELKROK	
		570 91	KRISTDALA	
		572 37	OSKARSHAMN	
		572 40	OSKARSHAMN	
		572 41	OSKARSHAMN	
		572 61	OSKARSHAMN	
		572 63	OSKARSHAMN	
		572 75	FIGEHOLM	
		572 76	FÅRBO	
		572 91	OSKARSHAMN	
		572 92	OSKARSHAMN	
		572 95	FIGEHOLM	
		572 96	FÅRBO	
		590 91	HJORTED	
		590 93	GUNNEBO	

DEEL B

Gebied B als bedoeld in artikel 2, lid 2:

ISO-landcode	Lidstaat	Gebied B		Datum einde geldigheid
		Code	Naam	
FR	FRANKRIJK	Postcode	Gemeenten	27.3.2006
		01002	L'ABERGEMENT-DE-VAREY	
		01026	BAGE-LE-CHATEL	
		01040	BEREZIAT	
		01050	BOISSEY	
		01051	BOLOZON	
		01056	BOYEUX-SAINT-JEROME	
		01068	CERDON	
		01077	CHALLES	
		01102	CHEVROUX	
		01106	CIZE	
		01107	CLEYZIEU	
		01123	CORMORANCHE-SUR-SAONE	
		01125	CORVEISSIAT	
		01127	COURMANGOUX	
		01130	CRAS-SUR-REYSSOUZE	

ISO-landcode	Lidstaat	Gebied B		Datum einde geldigheid
		Code	Naam	
		01134	CROTTET	
		01154	ETREZ	
		01159	FEILLENS	
		01172	GERMAGNAT	
		01179	GRIEGES	
		01196	JAYAT	
		01214	LEYSSARD	
		01224	LOYETTES	
		01229	MALAFRETAZ	
		01231	MANZIAT	
		01232	MARBOZ	
		01236	MARSONNAS	
		01242	MERIGNAT	
		01277	NIVOLLET-MONTGRIFFON	
		01284	OZAN	
		01306	PONT-DE-VEYLE	
		01309	POUILLAT	
		01312	PRESSIAT	
		01320	REPLONGES	
		01331	SAINT-ALBAN	
		01332	SAINT-ANDRE-DE-BAGE	
		01384	SAINT-RAMBERT-EN-BUGEY	
		01386	SAINT-SORLIN-EN-BUGEY	
		01404	SERRIERES-SUR-AIN	
		01411	SOUCLIN	
		01421	TORCIEU	
		01445	VILLEMOTIER	
		38011	ANTHON	
		38026	LA BALME-LES-GROTTE	
		38085	CHARVIEU-CHAVAGNEUX	
		38097	CHAVANOZ	
		38190	HIERES-SUR-AMBY	
		38197	JANNEYRIAS	
		38535	VERNAS	
		38539	VERTRIEU	
		69004	ALIX	
		69020	BELMONT-D'AZERGUES	
		69023	BLACE	
		69029	BRON	
		69036	CERCIE	
		69040	CHAMPAGNE-AU-MONT-D'OR	
		69045	CHARENTAY	
		69047	CHARNAY	
		69059	CIVRIEUX-D'AZERGUES	
		69065	CORCELLES-EN-BEAUJOLAIS	
		69072	DARDILLY	
		69074	DENICE	
		69076	DOMMARTIN	

ISO-landcode	Lidstaat	Gebied B		Datum einde geldigheid
		Code	Naam	
		69092	GLEIZE	
		69106	LACHASSAGNE	
		69108	LANCIE	
		69114	LIERGUES	
		69116	LIMONEST	
		69121	LOZANNE	
		69126	MARCY	
		69159	POUILLY-LE-MONIAL	
		69194	SAINT-DIDIER-AU-MONT-D'OR	
		69197	SAINT-ETIENNE-DES-OUILLIERES	
		69212	SAINT-JEAN-DES-VIGNES	
		69215	SAINT-JULIEN	
		69218	SAINT-LAGER	
		69246	THEIZE	
		69267	VILLIE-MORGON	
		69287	SAINT-BONNET-DE-MURE	
		69290	SAINT-PRIEST	
		69299	COLOMBIER-SAUGNIEU	
		69381	LYON 1ER ARRONDISSEMENT	
		69383	LYON 3E ARRONDISSEMENT	
		69384	LYON 4E ARRONDISSEMENT	
		69386	LYON 6E ARRONDISSEMENT	
		69389	LYON 9E ARRONDISSEMENT	
		71090	LA CHAPELLE-DE-GUINCHAY	
		71150	CRECHES-SUR-SAONE	
		71372	ROMANECHE-THORINS	
		71481	SAINT-SYMPHORIEN-D'ANCELLES	
SE	ZWEDEN			
	Het hele district Kalmar (met uitzondering van gebied A) met de volgende plaatsen	Postcode	Plaats	24.4.2006
		360 23	ÄLMEBODA	
		360 50	LESSEBO	
		360 52	KOSTA	
		360 53	SKRUV	
		360 60	VISSEFJÄRDA	
		360 65	BODA GLASBRUK	
		360 70	ÅSEDA	
		360 77	FRÖSEKE	
		361 30	EMMABODA	
		361 31	EMMABODA	
		361 32	EMMABODA	
		361 33	EMMABODA	
		361 42	LINDÅS	
		361 53	BROAKULLA	
		361 91	EMMABODA	
		361 92	EMMABODA	

ISO-landcode	Lidstaat	Gebied B		Datum einde geldigheid
		Code	Naam	
		361 93	BROAKULLA	
		361 94	ERIKSMÅLA	
		361 95	LÅNGASJÖ	
		370 17	ERINGSBODA	
		370 34	HOLMSJÖ	
		370 45	FÅGELMARA	
		371 93	KARLSKRONA	
		380 30	ROCKNEBY	
		380 31	LÄCKEBY	
		380 40	ORREFORS	
		380 41	GULLASKRUV	
		380 42	MÅLERÅS	
		380 44	ALSTERBRO	
		380 52	TIMMERNABBEN	
		380 53	FLISERYD	
		380 62	MÖRBYLÅNGA	
		380 65	DEGERHAMN	
		380 74	LÖTTORP	
		380 75	BYXELKROK	
		382 30	NYBRO	
		382 31	NYBRO	
		382 32	NYBRO	
		382 33	NYBRO	
		382 34	NYBRO	
		382 35	NYBRO	
		382 36	NYBRO	
		382 37	NYBRO	
		382 38	NYBRO	
		382 39	NYBRO	
		382 40	NYBRO	
		382 41	NYBRO	
		382 42	NYBRO	
		382 43	NYBRO	
		382 44	NYBRO	
		382 45	NYBRO	
		382 46	NYBRO	
		382 90	ÖRSJÖ	
		382 91	NYBRO	
		382 92	NYBRO	
		382 93	NYBRO	
		382 94	NYBRO	
		382 96	NYBRO	
		382 97	ÖRSJÖ	
		383 30	MÖNSTERÅS	
		383 31	MÖNSTERÅS	
		383 32	MÖNSTERÅS	
		383 33	MÖNSTERÅS	

ISO-landcode	Lidstaat	Gebied B		Datum einde geldigheid
		Code	Naam	
		383 34	MÖNSTERÅS	
		383 35	MÖNSTERÅS	
		383 36	MÖNSTERÅS	
		383 37	MÖNSTERÅS	
		383 38	MÖNSTERÅS	
		383 39	MÖNSTERÅS	
		383 91	MÖNSTERÅS	
		383 92	MÖNSTERÅS	
		384 30	BLOMSTERMÅLA	
		384 31	BLOMSTERMÅLA	
		384 40	ÅLEM	
		384 91	BLOMSTERMÅLA	
		384 92	ÅLEM	
		384 93	ÅLEM	
		385 30	TORSÅS	
		385 31	TORSÅS	
		385 32	TORSÅS	
		385 33	TORSÅS	
		385 34	TORSÅS	
		385 40	BERGKVARA	
		385 41	BERGKVARA	
		385 50	SÖDERÅKRA	
		385 51	SÖDERÅKRA	
		385 90	SÖDERÅKRA	
		385 91	TORSÅS	
		385 92	GULLABO	
		385 93	TORSÅS	
		385 94	BERGKVARA	
		385 95	TORSÅS	
		385 96	GULLABO	
		385 97	SÖDERÅKRA	
		385 98	BERGKVARA	
		385 99	TORSÅS	
		386 30	FÄRJESTADEN	
		386 31	FÄRJESTADEN	
		386 32	FÄRJESTADEN	
		386 33	FÄRJESTADEN	
		386 34	FÄRJESTADEN	
		386 35	FÄRJESTADEN	
		386 90	FÄRJESTADEN	
		386 92	FÄRJESTADEN	
		386 93	FÄRJESTADEN	
		386 94	FÄRJESTADEN	
		386 95	FÄRJESTADEN	
		386 96	FÄRJESTADEN	
		387 30	BORGHOLM	
		387 31	BORGHOLM	
		387 32	BORGHOLM	

ISO-landcode	Lidstaat	Gebied B		Datum einde geldigheid
		Code	Naam	
		387 33	BORGHOLM	
		387 34	BORGHOLM	
		387 35	BORGHOLM	
		387 36	BORGHOLM	
		387 37	BORGHOLM	
		387 38	BORGHOLM	
		387 50	KÖPINGSVIK	
		387 51	KÖPINGSVIK	
		387 52	KÖPINGSVIK	
		387 90	KÖPINGSVIK	
		387 91	BORGHOLM	
		387 92	BORGHOLM	
		387 93	BORGHOLM	
		387 94	BORGHOLM	
		387 95	KÖPINGSVIK	
		387 96	KÖPINGSVIK	
		388 30	LJUNGBYHOLM	
		388 31	LJUNGBYHOLM	
		388 32	LJUNGBYHOLM	
		388 40	TREKANTEN	
		388 41	TREKANTEN	
		388 50	PÅRYD	
		388 91	VASSMOLÖSA	
		388 92	LJUNGBYHOLM	
		388 93	LJUNGBYHOLM	
		388 94	VASSMOLÖSA	
		388 95	HALLTORP	
		388 96	LJUNGBYHOLM	
		388 97	HALLTORP	
		388 98	TREKANTEN	
		388 99	PÅRYD	
		392 30	KALMAR	
		392 31	KALMAR	
		392 32	KALMAR	
		392 33	KALMAR	
		392 34	KALMAR	
		392 35	KALMAR	
		392 36	KALMAR	
		392 37	KALMAR	
		392 38	KALMAR	
		392 41	KALMAR	
		392 43	KALMAR	
		392 44	KALMAR	
		392 45	KALMAR	
		392 46	KALMAR	
		392 47	KALMAR	
		393 50	KALMAR	
		393 51	KALMAR	

ISO-landcode	Lidstaat	Gebied B		Datum einde geldigheid
		Code	Naam	
		393 52	KALMAR	
		393 53	KALMAR	
		393 54	KALMAR	
		393 55	KALMAR	
		393 57	KALMAR	
		393 58	KALMAR	
		393 59	KALMAR	
		393 63	KALMAR	
		393 64	KALMAR	
		393 65	KALMAR	
		394 70	KALMAR	
		394 71	KALMAR	
		394 77	KALMAR	
		395 90	KALMAR	
		570 16	KVILLSFORS	
		570 19	PAULISTRÖM	
		570 30	MARIANNELUND	
		570 31	INGATORP	
		570 72	FAGERHULT	
		570 75	FÅGELFORS	
		570 76	RUDA	
		570 80	VIRSERUM	
		570 81	JÄRNFORSEN	
		570 82	MÅLILLA	
		570 83	ROSENFORS	
		570 84	MÖRLUNDA	
		570 90	PÅSKALLAVIK	
		570 91	KRISTDALA	
		572 30	OSKARSHAMN	
		572 31	OSKARSHAMN	
		572 32	OSKARSHAMN	
		572 33	OSKARSHAMN	
		572 34	OSKARSHAMN	
		572 35	OSKARSHAMN	
		572 36	OSKARSHAMN	
		572 37	OSKARSHAMN	
		572 40	OSKARSHAMN	
		572 41	OSKARSHAMN	
		572 50	OSKARSHAMN	
		572 51	OSKARSHAMN	
		572 60	OSKARSHAMN	
		572 61	OSKARSHAMN	
		572 62	OSKARSHAMN	
		572 91	OSKARSHAMN	
		572 93	OSKARSHAMN	
		572 96	FÅRBO	
		574 96	VETLANDA	

ISO-landcode	Lidstaat	Gebied B		Datum einde geldigheid
		Code	Naam	
		574 97	VETLANDA	
		577 30	HULTSFRED	
		577 31	HULTSFRED	
		577 32	HULTSFRED	
		577 33	HULTSFRED	
		577 34	HULTSFRED	
		577 35	HULTSFRED	
		577 36	HULTSFRED	
		577 37	HULTSFRED	
		577 38	HULTSFRED	
		577 39	HULTSFRED	
		577 50	SILVERDALEN	
		577 51	SILVERDALEN	
		577 90	HULTSFRED	
		577 91	HULTSFRED	
		577 92	HULTSFRED	
		577 93	HULTSFRED	
		577 94	LÖNNEBERGA	
		579 30	HÖGSBY	
		579 31	HÖGSBY	
		579 32	HÖGSBY	
		579 33	HÖGSBY	
		579 40	BERGA	
		579 90	BERGA	
		579 92	HÖGSBY	
		579 93	GRÖNSKÅRA	
		590 42	HORN	
		590 80	SÖDRA VI	
		590 81	GULLRINGEN	
		590 83	STOREBRO	
		590 90	ANKARSRUM	
		590 91	HJORTED	
		590 92	TOTEBO	
		590 93	GUNNEBO	
		590 94	BLACKSTAD	
		590 95	LOFTHAMMAR	
		590 96	ÖVERUM	
		590 98	EDSBRUK	
		593 30	VÄSTERVIK	
		593 31	VÄSTERVIK	
		593 32	VÄSTERVIK	
		593 33	VÄSTERVIK	
		593 34	VÄSTERVIK	
		593 35	VÄSTERVIK	
		593 36	VÄSTERVIK	
		593 37	VÄSTERVIK	
		593 38	VÄSTERVIK	
		593 39	VÄSTERVIK	

ISO-landcode	Lidstaat	Gebied B		Datum einde geldigheid
		Code	Naam	
		593 40	VÄSTERVIK	
		593 41	VÄSTERVIK	
		593 42	VÄSTERVIK	
		593 43	VÄSTERVIK	
		593 50	VÄSTERVIK	
		593 51	VÄSTERVIK	
		593 52	VÄSTERVIK	
		593 53	VÄSTERVIK	
		593 54	VÄSTERVIK	
		593 61	VÄSTERVIK	
		593 62	VÄSTERVIK	
		593 91	VÄSTERVIK	
		593 92	VÄSTERVIK	
		593 93	VÄSTERVIK	
		593 95	VÄSTERVIK	
		593 96	VÄSTERVIK	
		594 30	GAMLEBY	
		594 31	GAMLEBY	
		594 32	GAMLEBY	
		594 91	GAMLEBY	
		594 92	GAMLEBY	
		594 93	GAMLEBY	
		594 94	GAMLEBY	
		597 40	ÅTVIDABERG	
		597 91	ÅTVIDABERG	
		597 96	ÅTVIDABERG	
		597 97	ÅTVIDABERG	
		598 30	VIMMERBY	
		598 31	VIMMERBY	
		598 32	VIMMERBY	
		598 34	VIMMERBY	
		598 35	VIMMERBY	
		598 36	VIMMERBY	
		598 37	VIMMERBY	
		598 38	VIMMERBY	
		598 39	VIMMERBY	
		598 40	VIMMERBY	
		598 91	VIMMERBY	
		598 92	VIMMERBY	
		598 93	VIMMERBY	
		598 94	VIMMERBY	
		598 95	VIMMERBY	
		598 96	VIMMERBY	
		615 92	VALDEMARSVIK	
		615 94	VALDEMARSVIK	
		615 95	VALDEMARSVIK"	

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 27 maart 2006****tot wijziging van Beschikking 1999/217/EG wat het repertorium van in levensmiddelen gebruikte aromastoffen betreft***(Kennisgeving geschied onder nummer C(2006) 899)***(Voor de EER relevante tekst)***(2006/252/EG)*

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2232/96 van het Europees Parlement en de Raad van 28 oktober 1996 tot vaststelling van een communautaire procedure voor in of op levensmiddelen gebruikte of te gebruiken aromastoffen ⁽¹⁾, en met name op artikel 4, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EG) nr. 2232/96 bevat de communautaire procedure voor het vaststellen van voorschriften betreffende in of op levensmiddelen gebruikte of te gebruiken aromastoffen. Volgens die verordening wordt er een repertorium van aromastoffen (hierna „het repertorium” genoemd) samengesteld nadat de lidstaten een lijst hebben verstrekt van de aromastoffen die mogen worden gebruikt in of op levensmiddelen die op hun grondgebied in de handel worden gebracht, en die lijst door de Commissie is bestudeerd. Dat repertorium is vastgesteld bij Beschikking 1999/217/EG van de Commissie ⁽²⁾.
- (2) Bovendien voorziet Verordening (EG) nr. 2232/96 in een programma ter beoordeling van aromastoffen om na te gaan of die stoffen voldoen aan de algemene criteria voor het gebruik van aromastoffen die in de bijlage bij die verordening vermeld staan.
- (3) Tijdens zijn 65e vergadering van 7 tot en met 16 juni 2005 concludeerde het Gezamenlijk Comité van deskundigen voor levensmiddelenadditieven van de FAO/WHO (JECFA) dat aceetamide (FL 16.047) duidelijk carcinogeen is bij muizen en ratten en dat, hoewel niet bekend is hoe

de tumor zich vormt, de mogelijkheid van een genotoxisch mechanisme niet kan worden uitgesloten. Het JECFA achtte deze verbinding ongeschikt voor gebruik als aromastof. Aceetamide voldoet dus niet aan de algemene criteria van de bijlage bij Verordening (EG) nr. 2232/96 en moet daarom uit het register worden geschrapt.

- (4) Beschikking 1999/217/EG moet dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (5) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

In de tabel in deel A van de bijlage bij Beschikking 1999/217/EG wordt de rij voor de stof met FL-nummer 16.047 (aceetamide) geschrapt.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 27 maart 2006.

Voor de Commissie

Markos KYPRIANOU

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 299 van 23.11.1996, blz. 1. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003 (PB L 284 van 31.10.2003, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 84 van 27.3.1999, blz. 1. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2005/389/EG (PB L 128 van 21.5.2005, blz. 73).

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 6 september 2005****over de passende bescherming van persoonsgegevens in het „Passenger Name Record” (PNR) van vliegtuigpassagiers die aan de „Canada Border Services Agency” worden doorgegeven***(Kennisgeving geschied onder nummer C(2005) 3248)***(Voor de EER relevante tekst)***(2006/253/EG)*

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽¹⁾, en met name op artikel 25, lid 6,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens Richtlijn 95/46/EG moeten de lidstaten garanderen dat persoonsgegevens slechts naar een derde land worden doorgegeven indien dat land een passend beschermingsniveau waarborgt en de wetgeving van de betrokken lidstaat die is vastgesteld ter uitvoering van de andere bepalingen van deze richtlijn, al vóór de doorgifte wordt nageleefd.
- (2) De Commissie kan vaststellen dat een derde land waarborgen voor een passend beschermingsniveau biedt. In dat geval kunnen persoonsgegevens zonder aanvullende garanties door de lidstaten worden doorgegeven.
- (3) Volgens Richtlijn 95/46/EG moet bij de beoordeling van het gegevensbeschermingsniveau rekening worden gehouden met alle omstandigheden waarin een gegevensdoorgifte of een categorie gegevensdoorgiften plaatsvindt en in het bijzonder met een aantal in artikel 25, lid 2, van de richtlijn opgenomen elementen die van belang zijn voor de doorgifte.
- (4) In het kader van het luchtverkeer is het „Passenger Name Record” (PNR) een bestand met de reisgegevens van elke passagier, dat alle informatie bevat die de boekende en de deelnemende luchtvaartmaatschappijen nodig hebben om reserveringen te kunnen verwerken en controleren ⁽²⁾. In deze beschikking omvatten de termen „passagier” en „passagiers” ook de bemanningsleden. Onder „boekende

maatschappij” wordt de luchtvaartmaatschappij verstaan waarbij de passagier zijn oorspronkelijke boeking heeft gedaan of waarbij na het begin van de reis verdere boekingen zijn gedaan. Onder „deelnemende maatschappijen” wordt elke luchtvaartmaatschappij verstaan waarbij door de boekende maatschappij voor een passagier een plaats op een of meer vluchten is gereserveerd.

- (5) De „Canada Border Services Agency” (CBSA) eist van elke luchtvaartmaatschappij die passagiersvluchten naar Canada verzorgt elektronische toegang tot PNR-gegevens, voorzover deze zijn verzameld en in de geautomatiseerde boekings- en vertrekcontrolesystemen van de betrokken luchtvaartmaatschappij zijn opgeslagen.
- (6) De eis van de doorgifte van de passagiersgegevens uit het PNR aan de CBSA stoelt op artikel 107.1 van de „Customs Act” (douanewetgeving) en artikel 148(d) van de „Immigration and Refugee Protection Act” (wet op de immigratie en de bescherming van vluchtelingen) en op uitvoeringsbesluiten daarvan ⁽³⁾.
- (7) Deze Canadese wetgeving betreft een verhoging van de veiligheid en de voorwaarden voor toegang tot het land, aangelegenheden waarvoor Canada soeverein besluiten kan treffen. Voorts zijn de vastgestelde voorschriften niet in strijd met enige internationale verplichting die door Canada is aangegaan. Canada is een democratisch land en een rechtsstaat met een lange traditie van burgerlijke vrijheden. De legitimiteit van de wetgevingsprocedures en de capaciteit en onafhankelijkheid van het rechtstelsel in Canada staan niet ter discussie. Daarnaast is ook de persvrijheid een sterke garantie tegen elk misbruik van de burgerlijke vrijheden.
- (8) Binnen de grenzen van de communautaire wetgeving steunt de Gemeenschap Canada ten volle in de strijd tegen het terrorisme. De communautaire wetgeving streeft naar een evenwicht tussen veiligheidseisen en het respect voor het privé-leven. Volgens artikel 13 van Richtlijn 95/46/EG kunnen de lidstaten bijvoorbeeld wettelijke maatregelen nemen om de reikwijdte van bepaalde voorschriften van de richtlijn te beperken, waar dit nodig is om redenen van nationale veiligheid, defensie, openbare veiligheid en met het oog op het voorkomen, onderzoeken, opsporen en vervolgen van strafbare feiten.

⁽¹⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31. Richtlijn als gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003 (PB L 284 van 31.10.2003, blz. 1).

⁽²⁾ In deze beschikking omvat de term „PNR” ook de op voorhand verstrekte passagiersgegevens („Advance Passenger Information” API) van punt 4 van de verbintenissen van de CBSA.

⁽³⁾ „Passenger Information (Customs) Regulations” en „Regulation 269” van de „Immigration and Refugee Protection Regulations”.

- (9) De bedoelde doorgifte van gegevens betreft specifieke controle-instanties, zoals luchtvaartmaatschappijen die tussen de Gemeenschap en Canada vliegen, en slechts één ontvanger in Canada, de CBSA.
- (10) Elke regeling die een wettelijk kader creëert voor de doorgifte van PNR-gegevens naar Canada, met name via deze beschikking, moet een beperkte looptijd hebben. Er is een periode van drie en een half jaar overeengekomen. Tijdens deze periode kan de situatie ingrijpend veranderen en de Gemeenschap en Canada zijn het erover eens dat de regeling zal moeten worden herzien.
- (11) Voor de verwerking door de CBSA van de doorgegeven passagiersgegevens uit het PNR gelden de voorwaarden die zijn neergelegd in de Verbintenissen van de CBSA in verband met de toepassing van het PNR-programma (hierna de „verbintenissen” genoemd) en in de nationale wetgeving van Canada waarnaar in deze verbintenissen wordt verwezen.
- (12) Wat de nationale wetgeving van Canada betreft, zijn de „Privacy Act”, de „Access to Information Act” en afdeling 107 van de „Customs Act” in deze context in zoverre van belang dat daarin de voorwaarden zijn vastgesteld waaronder de CBSA verzoeken om openbaarmaking kan weigeren en zo het vertrouwelijke karakter van het PNR kan garanderen. De „Privacy Act” regelt de openbaarmaking van de PNR-gegevens aan de betrokkene, tegelijk met het recht van toegang van de betrokkene. De „Privacy Act” is alleen van toepassing voor personen die in Canada aanwezig zijn. Daarnaast garandeert de CBSA aan onderdanen van een ander land echter de toegang tot hun PNR-gegevens ook als zij niet in Canada aanwezig zijn.
- (13) Zoals bepaald in punt 43 van de verbintenissen, zijn de bepalingen ervan opgenomen in hetzij de bestaande Canadese wetgeving, hetzij speciaal daartoe opgestelde interne regelingen. Bijgevolg hebben zij kracht van wet. De verbintenissen worden in extenso gepubliceerd in de „Canada Gazette”. Zij getuigen van een ernstig en goed doorzicht politiek engagement van de CBSA en de naleving ervan zal door de Gemeenschap en Canada gezamenlijk worden geëvalueerd. Tegen niet-naleving kan eventueel worden opgetreden met wettelijke, administratieve en politieke middelen; bij voortdurende niet-naleving kunnen de effecten van deze beschikking worden opgeschort.
- (14) De normen die de CBSA bij het verwerken van PNR-gegevens op basis van de Canadese wetgeving en de verbintenissen zal hanteren, voldoen aan de basiseisen voor een passend beschermingsniveau voor natuurlijke personen.
- (15) Wat het beginsel van de gebruiksbeperking betreft, zullen de passagiersgegevens uit het PNR die aan de CBSA worden doorgegeven, voor een specifiek doel worden gebruikt en daarna alleen nog worden aangewend of medegedeeld voorzover dit niet onverenigbaar is met het doel van de doorgifte. Meer bepaald zullen PNR-gegevens uitsluitend worden gebruikt ter preventie en bestrijding van terrorisme en verwante misdrijven en andere zware misdrijven, waaronder georganiseerde misdaad, die van grensoverschrijdende aard zijn.
- (16) Wat de gegevenskwaliteit en het evenredigheidsbeginsel betreft, die moeten worden gezien in het licht van de belangrijke redenen van openbaar belang waarom PNR-gegevens worden doorgegeven, zij opgemerkt dat deze gegevens na doorgifte aan de CBSA door deze dienst achteraf niet zullen worden gewijzigd. Maximaal 25 PNR-gegevenscategorieën zullen aan de CBSA worden doorgegeven. De CBSA zal met de Europese Commissie afspraken maken over een herziening van de 25 verplichte PNR-gegevens in aanhangsel A, alvorens deze herziening door te voeren. Aanvullende persoonsgegevens die in direct verband met PNR-gegevens nodig worden geacht, worden alleen via legale weg uit andere dan overheidsbronnen verkregen. In de regel worden de PNR-gegevens na maximaal drie jaar en zes maanden vernietigd.
- (17) Wat het transparantiebeginsel betreft, zal de CBSA de reizigers van het doel van de doorgifte en verwerking van de gegevens en van de identiteit van de voor de verwerking verantwoordelijke op de hoogte stellen en hun ook andere informatie verstrekken.
- (18) Wat het beveiligingsprincipe betreft, neemt de CBSA technische en organisatorische beveiligingsmaatregelen die in verhouding staan tot de aan de verwerking van de gegevens inherente risico's.
- (19) Het recht van toegang, rectificatie en aantekening wordt in de „Privacy Act” gegarandeerd voor personen die in Canada aanwezig zijn. De CBSA zal deze rechten voor PNR-gegevens die zij in haar bezit heeft, uitbreiden tot buitenlanders die niet in Canada aanwezig zijn. De uitzonderingen waarin is voorzien, zijn grotendeels vergelijkbaar met de beperkingen die door de lidstaten overeenkomstig artikel 13 van Richtlijn 95/46/EG kunnen worden opgelegd.

(20) Verdere doorgifte naar andere overheidsinstanties, inclusief die in het buitenland, geschiedt van geval tot geval, voor doeleinden die identiek zijn met of aansluiten bij hetgeen in de verklaring over de gebruiksbeperking is aangegeven, en voor een minimumaantal gegevens. Doorgifte is ook mogelijk ter bescherming van de vitale belangen van de betrokkene of van andere personen, meer bepaald wanneer het gaat om belangrijke gezondheidsrisico's, gerechtelijke procedures, of andere bij wet vastgestelde gevallen. De ontvangende instanties zijn expliciet gebonden door de voorwaarden voor vrijgave; zij mogen de gegevens alleen voor het beoogde doel gebruiken en de gegevens niet verder doorgeven zonder toestemming van de CBSA. Andere buitenlandse, federale, provinciale of lokale instanties dan de CBSA hebben geen rechtstreekse elektronische toegang tot de PNR-gegevens via de CBSA-gegevensbanken. Openbare bekendmaking van PNR-gegevens zal door de CBSA worden geweigerd op grond van ontheffingen van de relevante bepalingen van de „Access to Information Act” en de „Privacy Act”.

(21) De CBSA ontvangt geen gevoelige gegevens in de zin van artikel 8 van Richtlijn 95/46/EG.

(22) Wat de handhavingssystemen ter waarborging van de naleving van deze beginselen door de CBSA betreft, is voorzien in opleiding en voorlichting voor het personeel van deze dienst, alsook in sancties voor individuele personeelsleden. Op het respect van het CBSA voor het privé-leven in het algemeen wordt toegezien door het onafhankelijke „Office of the Canadian Privacy Commissioner” volgens de in het Canadese handvest van rechten en vrijheden („Canadian Charter of Rights and Freedoms”) en de „Privacy Act” vastgestelde voorwaarden. De „Privacy Commissioner” kan klachten behandelen die door de gegevensbeschermingsautoriteiten van de lidstaten namens een burger van de Gemeenschap bij hem worden ingediend, indien de burger van oordeel is dat zijn klacht door de CBSA niet correct is behandeld. De naleving van de verbintenissen zal elk jaar door de CBSA en een team onder leiding van de Commissie gemeenschap-pelijk worden geëvalueerd.

(23) In het belang van de transparantie en om de bevoegde autoriteiten in de lidstaten in staat te stellen de bescherming van personen in verband met de verwerking van hun persoonsgegevens te waarborgen, is het noodzakelijk de uitzonderlijke omstandigheden te specificeren die tot een opschorting van de doorgifte van gegevens kunnen leiden, ook al is er een passend beschermingsniveau vastgesteld.

(24) De Groep voor de bescherming van personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens, die bij artikel 29 van Richtlijn 95/46/EG is opgericht, heeft adviezen gegeven over het door de Canadese autoriteiten voor

passagiersgegevens geboden beschermingsniveau, waarop de Commissie zich tijdens de onderhandelingen met de CBSA heeft gebaseerd. De Commissie heeft bij de voorbereiding van deze beschikking met deze adviezen rekening gehouden ⁽¹⁾.

(25) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het bij artikel 31, lid 1, van Richtlijn 95/46/EG ingestelde comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

In de zin van artikel 25, lid 2, van Richtlijn 95/46/EG wordt ervan uitgegaan dat de Canadese „Customs Border Services Agency” (hierna CBSA) een passend beschermingsniveau overeenkomstig de verbintenissen in de bijlage biedt voor PNR-gegevens die vanuit de Gemeenschap met betrekking tot vluchten van en naar Canada worden doorgegeven.

Artikel 2

Deze beschikking heeft betrekking op het passende karakter van de bescherming die door de CBSA wordt geboden om aan de vereisten van artikel 25, lid 1, van Richtlijn 95/46/EG te voldoen en laat andere voorwaarden of beperkingen tot uitvoering van andere bepalingen van die richtlijn die op de verwerking van persoonsgegevens in de lidstaten betrekking hebben, onverlet.

Artikel 3

1. Zonder afbreuk te doen aan hun bevoegdheden om maatregelen te nemen ter uitvoering van nationale bepalingen die zijn goedgekeurd ingevolge andere bepalingen dan artikel 25 van Richtlijn 95/46/EG, kunnen de bevoegde autoriteiten in de lidstaten gebruik maken van hun bestaande bevoegdheden om gegevensstromen naar de CBSA te onderbreken, teneinde personen ten aanzien van de verwerking van hun persoonsgegevens te beschermen in de gevallen waarin:

a) een bevoegde Canadese autoriteit tot de conclusie is gekomen dat de CBSA in strijd met de toepasselijke normen voor gegevensbescherming handelt; of

⁽¹⁾ Advies 3/2004 over het in Canada voor de doorgifte door luchtvaartmaatschappijen van passagiersgegevens (PNR/API) gewaarborgde beschermingsniveau, goedgekeurd door de Groep op 11 februari 2004, beschikbaar op het volgende adres: http://europa.eu.int/comm/internal_market/privacy/docs/wpdocs/2004/wp88_en.pdf. Advies 1/2005 over het in Canada voor de doorgifte door luchtvaartmaatschappijen van passagiersgegevens (PNR/API) gewaarborgde beschermingsniveau, goedgekeurd door de Groep op 19 januari 2005, beschikbaar op het volgende adres: http://europa.eu.int/comm/internal_market/privacy/docs/wpdocs/2005/wp103_en.pdf.

b) het zeer waarschijnlijk is dat niet aan de in de bijlage vastgestelde normen voor gegevensbescherming wordt voldaan, er goede redenen zijn om aan te nemen dat de CBSA niet tijdig passende maatregelen neemt of zal nemen om het desbetreffende probleem op te lossen, de voortzetting van de doorgifte een imminent gevaar voor ernstige schade aan de betrokkene inhoudt en de bevoegde autoriteiten in de lidstaat redelijke inspanningen in deze situatie hebben geleverd om de CBSA in kennis te stellen en de gelegenheid te geven te reageren.

2. De opschortende maatregel blijft van kracht totdat vaststaat dat de beschermingsnormen worden nageleefd en de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten hiervan in kennis zijn gesteld.

Artikel 4

1. De lidstaten stellen de Commissie onverwijld in kennis wanneer op grond van artikel 3 maatregelen worden genomen.

2. De lidstaten en de Commissie brengen elkaar op de hoogte van iedere verandering in de normen voor gegevensbescherming en van de gevallen waarin de instanties die verantwoordelijk zijn voor de naleving door de CBSA van de in de bijlage vastgestelde beschermingsnormen, niet in staat zijn deze naleving te garanderen.

3. Wanneer uit de overeenkomstig artikel 3 en de leden 1 en 2 van dit artikel verzamelde informatie blijkt dat de grondbeginselen voor een passend beschermingsniveau voor natuurlijke personen niet langer vervuld zijn, of dat een instantie die verantwoordelijk is voor de naleving door de CBSA van de in de bijlage vastgestelde beschermingsnormen, haar taak niet naar behoren vervult, wordt de CBSA hiervan in kennis gesteld en indien nodig wordt de in artikel 31, lid 2, van Richtlijn 95/46/EG vastgestelde procedure van kracht om deze beschikking in te trekken of op te schorten.

Artikel 5

De werking van deze beschikking wordt geëvalueerd en alle relevante vaststellingen worden medegedeeld aan het bij artikel 31 van Richtlijn 95/46/EG ingestelde comité; dit geldt ook voor alle gegevens die van invloed kunnen zijn op de bevinding in artikel 1 van deze beschikking, dat de bescherming van in het PNR van passagiers opgenomen persoonsgegevens die aan de CBSA worden doorgegeven passend is in de zin van artikel 25 van Richtlijn 95/46/EG.

Artikel 6

De lidstaten nemen alle noodzakelijke maatregelen om aan de vereisten van deze beschikking te voldoen binnen een termijn van vier maanden na de kennisgeving ervan.

Artikel 7

Deze beschikking loopt 3 jaar en 6 maanden na haar kennisgeving af, tenzij zij overeenkomstig de procedure van artikel 31, lid 2, van Richtlijn 95/46/EG wordt verlengd.

Artikel 8

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 6 september 2005.

Voor de Commissie
Franco FRATTINI
Vicevoorzitter

BIJLAGE

VERBINTENISSEN VAN DE „CUSTOMS BORDER SERVICE AGENCY” IN VERBAND MET DE TOEPASSING VAN HET PNR-PROGRAMMA**Wettelijke bevoegdheid om API- en PNR-gegevens te verzamelen**

1. De Canadese wetgeving verplicht alle luchtvaartmaatschappijen de Customs Border Service Agency (CBSA) „Advance Passenger Information” (API-) en „Passenger Name Record” (PNR-) gegevens te verstrekken over alle passagiers op vluchten naar Canada. De rechtsgronden voor het inzamelen van deze gegevens door de CBSA zijn in artikel 107.1 van de „Customs Act” en, in het kader daarvan, de „Passenger Information (Customs) Regulations”, en in artikel 148(1)(d) van de „Immigration and Refugee Protection Act” en, in het kader daarvan, „Regulation 269” van de „Immigration and Refugee Protection Regulations” neergelegd.

Doel waarvoor API- en PNR-gegevens worden verzameld

2. API- en PNR-gegevens worden door de CBSA alleen verzameld voor vluchten die in Canada aankomen. De CBSA zal de API- en PNR-gegevens van Europese en andere luchtvaartmaatschappijen alleen gebruiken voor het identificeren van personen bij wie het gevaar bestaat dat zij goederen invoeren die verband houden met terrorisme of verwante misdrijven of met andere zware misdrijven, waaronder georganiseerde misdaad, die van grensoverschrijdende aard zijn, of van personen die om reden van een mogelijke betrokkenheid bij terrorisme of bij genoemde misdrijven geen toegang kunnen krijgen tot Canada.
3. De API- en PNR-gegevens worden door de CBSA gebruikt om gericht te zoeken naar personen die bij aankomst in Canada nader ondervraagd of onderzocht zullen worden, of voor wie voor een van de in punt 2 beschreven doelstellingen nader onderzoek vereist is. Er zullen door de CBSA of andere Canadese politieambtenaren geen rechtshandhavingsmiddelen worden gebruikt alleen op grond van de automatische verwerking van API- en PNR-gegevens.

Verzamelde API- en PNR-gegevens

4. De lijst van API-gegevenselementen die door de CBSA voor de in punt 2 genoemde doelstellingen worden verzameld, staat vermeld in de artikelen 3(a) tot (f) van de „Passenger Information (Customs) Regulations” in het kader van de „Customs Act” ⁽¹⁾. De lijst van PNR-gegevens die door de CBSA voor de in punt 2 genoemde doelstellingen worden verzameld, staat vermeld in aanhangsel A. Om de zekerheid te vergroten, worden „gevoelige gegevens” in de zin van artikel 8, lid 1, van Richtlijn 95/46/EG (hierna „de richtlijn” genoemd) en alle „open” of „vrije-tekst”-velden niet opgenomen in deze reeks van 25 gegevens.
5. De CBSA zal van een luchtvaartmaatschappij niet verlangen dat zij PNR-gegevens verzamelt die zij niet al voor eigen doeleinden verzamelt, noch dat zij ten behoeve van de CBSA aanvullende gegevens verzamelt. De CBSA zal de gegevens in aanhangsel A derhalve alleen verzamelen voorzover de luchtvaartmaatschappij besloten heeft deze in haar geautomatiseerde boekings- en vertrekcontrolesystemen op te slaan.
6. De CBSA zal met de Europese Commissie afspraken maken over een herziening van de 25 verplichte PNR-gegevens in aanhangsel A, alvorens deze herziening door te voeren,
 - (a) indien de CBSA kennis krijgt van een extra PNR-gegeven dat beschikbaar kan zijn en zij van oordeel is dat dit gegeven voor de in punt 2 uiteengezette doelstellingen noodzakelijk is; of
 - (b) indien de CBSA op enig ogenblik tot de bevinding komt dat een bepaald PNR-gegeven niet langer noodzakelijk is voor de in punt 2 uiteengezette doelstellingen.

Methode voor toegang tot de API- en PNR-gegevens

7. Het „Passenger Information System” van de CBSA (hierna „PAXIS” genoemd) is ontworpen om API- en PNR-gegevens van de luchtvaartmaatschappijen te ontvangen, die deze via de „push transfer”-methode verstrekken.

⁽¹⁾ De punten 3(a) tot (f) omvatten de volgende API-gegevens: (a) naam en voornaam of voornamen van de passagier; (b) geboortedatum; (c) geslacht; (d) staatsburgerschap of nationaliteit; (e) het soort reisdocument waarmee de persoon zich identificeert, de naam van het land waar het reisdocument is afgegeven en het nummer van het reisdocument; (f) het boekingsbestandslocatienummer, indien beschikbaar, en, voor een persoon belast met het commerciële vervoer of elk ander bemanningslid zonder boekingsbestandslocatienummer, het bewijs van zijn of haar status als bemanningslid.

Bewaren van en toegang tot API- en PNR-gegevens

8. Indien de API- en PNR-gegevens betrekking hebben op een persoon tegen wie in Canada een onderzoek loopt in verband met een in punt 2 genoemd doel, worden zij in het PAXIS-systeem maximaal drie en een half jaar bewaard. Tijdens deze periode zullen de gegevens op een toenemend anonieme manier worden opgeslagen, als volgt:
 - (a) Vanaf de ontvangst tot 72 uur daarna is alle beschikbare API- en PNR-informatie alleen toegankelijk voor een beperkt aantal CBSA-opsporings- en -veiligheidsambtenaren, met het oog op de selectie van personen die bij aankomst in Canada nader ondervraagd of onderzocht moeten worden in verband met een in punt 2 beschreven doel.
 - (b) Na afloop van de 72 uur en tot twee jaar na ontvangst worden de PNR-gegevens van een passagier in het PAXIS-systeem opgeslagen en zijn zij alleen toegankelijk voor CBSA-veiligheidsambtenaren die werkzaam zijn op een internationale luchthaven in Canada of op het nationale CBSA-hoofdkwartier in Ottawa. De naam van de persoon waarop de gegevens betrekking hebben blijft onzichtbaar voor deze ambtenaren, tenzij het noodzakelijk wordt voor een van de in punt 2 beschreven doelen een onderzoek in Canada te starten. De PNR-gegevens worden slechts dan weer gepersonaliseerd als de veiligheidsambtenaar redelijkerwijs van oordeel is dat de naam van de persoon noodzakelijk is om met het onderzoek verder te gaan. Tijdens deze periode wordt de anoniem gemaakte informatie door de informatianalytici van de CBSA gebruikt voor het uitvoeren van trendanalyses en de ontwikkeling van toekomstige risico-indicatoren met betrekking tot de in punt 2 beschreven doelen.
 - (c) Na twee jaar na ontvangst worden de PNR-gegevens voor een extra periode van maximaal anderhalf jaar in het PAXIS-systeem opgeslagen, maar alle elementen die tot identificatie van de betrokkene zouden kunnen leiden, worden alleen na toestemming van de voorzitter van de CBSA zichtbaar voor een van de in punt 2 beschreven doelen. Tijdens deze periode wordt de anoniem gemaakte informatie door de informatianalytici van de CBSA gebruikt voor het uitvoeren van trendanalyses en de ontwikkeling van toekomstige risico-indicatoren met betrekking tot de in punt 2 beschreven doelen.
 - (d) De API-gegevens worden in het PAXIS-systeem gescheiden van de PNR-gegevens opgeslagen. Zij worden in het PAXIS-systeem bewaard gedurende maximaal drie en een half jaar; tijdens deze periode worden de API-persoonsgegevens niet gebruikt om toegang te krijgen tot de PNR-gegevens over dezelfde persoon, tenzij het PNR-dossier opnieuw wordt gepersonaliseerd in de omstandigheden als beschreven in punt b.
9. Indien de API- en PNR-gegevens betrekking hebben op een persoon tegen wie in Canada een onderzoek loopt in verband met een van de in punt 2 genoemde doelen, worden zij in een CBSA-gegevensbank voor rechtshandhaving opgenomen. Deze gegevensbanken bevatten alleen informatie met betrekking tot personen tegen wie uit hoofde van de CBSA-wetgeving een onderzoek gaande is of rechtshandhavingsmiddelen zijn gebruikt. Tot deze gegevensbanken hebben alleen die CBSA-ambtenaren toegang wier opdracht dit noodzakelijk maakt; hierop wordt nauwgezet toezien. De API- en PNR-gegevens die naar een dergelijke gegevensbank voor rechtshandhaving worden doorgegeven, blijven daarin niet langer dan nodig opgeslagen, in elk geval niet langer dan zes jaar; daarna worden zij vernietigd tenzij hun bewaring voor een extra periode vereist wordt door de „Privacy Act” of de „Access to Information Act”, zoals uitgelegd in punt 10b.
10. Indien de CBSA gebruik maakt van persoonsgegevens om een besluit te treffen dat voor de belangen van de betrokkene gevolgen heeft, dan moeten deze gegevens door de CBSA voor een periode van 2 jaar te rekenen vanaf het gebruik worden opgeslagen om de betrokkene de kans te geven toegang te krijgen tot de gegevens op basis waarvan het besluit is getroffen. Deze termijn geldt niet wanneer de betrokkene toestemming geeft de gegevens eerder te verwijderen of wanneer een verzoek om inzage is ontvangen, totdat de betrokkene de kans heeft gehad al zijn rechten overeenkomstig de „Privacy Act” of de „Access to information Act” waar te nemen.
 - (a) Indien gegevens in de PAXIS-gegevensbank zijn opgeslagen, wordt de periode van twee jaar opgenomen in de maximale periode van drie en een halfjaar gedurende welke de gegevens in die gegevensbank worden bewaard.

(b) Indien gegevens in een gegevensbank voor rechtshandhaving worden bewaard, kunnen API- en PNR-gegevens indien noodzakelijk voor een periode van niet meer dan zes jaar worden bewaard voor gebruik door de CBSA als beschreven in punt 9, en vervolgens voor een aanvullende periode van maximaal twee jaar, waarin de betrokkene inzage in deze gegevens krijgt overeenkomstig de „Privacy Act” of de „Access to Information Act”, maar zij voor administratief gebruik door de CBSA niet beschikbaar zijn.

11. Na het verstrijken van de bewaarperiodes als beschreven in de punten 8 tot 10 worden de API- en PNR-gegevens vernietigd, overeenkomstig de bepalingen van de „National Archives Act” ⁽¹⁾.

Vrijgave van API- en PNR-gegevens aan andere Canadese ministeries en organen

12. Elke vrijgave van API- en PNR-gegevens door de CBSA is geregeld in de „Privacy Act”, de „Access to Information Act” en de eigen wetgeving van de CBSA. Hoewel de „Privacy Act” en de „Access to Information Act” het recht op toegang tot de gegevens verlenen, behoudens uitzonderingen en uitsluitingen, voorziet deze wetgeving niet in de verplichte vrijgave van API- en PNR-gegevens. Een toelichting van de administratieve praktijk van de CBSA inzake vrijgave van, toegang toe en gebruik van API- en PNR-gegevens, nl. Memorandum D-1-16-3, getiteld „Interim Administrative Guidelines for the Disclosure, Access to and Use of Passenger Name Record (PNR) Data”, zal worden gepubliceerd en voor het publiek beschikbaar zijn op de website van de CBSA. Dit beleid, dat in punt 37 van deze verbintenissen verder wordt beschreven, voorziet in de mogelijkheid API- en PNR-gegevens mede te delen aan andere ministeries in Canada, uitsluitend voor de in punt 2 genoemde doelen, tenzij de vrijgave geschiedt om te voldoen aan een dagvaarding, aanhoudingsbevel of beschikking van een rechtbank, een andere persoon of een instantie in Canada die de bevoegdheid heeft om de vrijgave van deze gegevens te eisen, of met het oog op rechtsvervolgning.
13. De API- en PNR-gegevens worden niet globaal vrijgegeven. De CBSA zal alleen van geval tot geval geselecteerde API- en PNR-gegevens vrijgeven, en alleen nadat zij de relevantie van de vrij te geven gegevens is nagegaan. Alleen die API/PNR-elementen waarvan duidelijk is aangetoond dat ze in de gegeven omstandigheden noodzakelijk zijn, zullen worden verstrekt. In alle gevallen zal zo min mogelijk informatie worden vrijgegeven.
14. De CBSA zal alleen dan API- en PNR-gegevens vrijgeven, indien de ontvangers zich ertoe verbinden de gegevens even goed te beschermen als de CBSA. Ontvangers van PNR-gegevens bij de Canadese overheid zijn ook gebonden door de voorschriften van de „Privacy Act”, voorzover zij in de bijlage bij deze wet zijn opgenomen. De „Privacy Act” heeft betrekking op persoonsgegevens die een identificeerbare persoon betreffen, op enigerlei wijze zijn opgeslagen en onder de controle staan van een Canadees ministerie of orgaan dat aan de „Privacy Act” is onderworpen. Deze ministeries of organen mogen geen persoonsgegevens verzamelen tenzij dit rechtstreeks samenhangt met hun arbeidsprogramma of activiteiten.
15. De CBSA verlangt in de praktijk en voorafgaand aan vrijgave dat de Canadese federale of provinciale politiediensten zich ertoe verbinden zonder toestemming van de CBSA de ontvangen gegevens niet verder te geven, tenzij dit door de wet wordt voorgeschreven.

Vrijgave van API- en PNR-gegevens aan andere landen

16. De CBSA kan API- en PNR-gegevens doorgeven aan een buitenlandse regering, overeenkomstig een regeling of overeenkomst volgens onderafdeling 8(2) van de „Privacy Act” en onderafdeling 107(8) van de „Customs Act”.
17. Dergelijke regelingen of overeenkomsten kunnen een memorandum van overeenstemming omvatten dat specifiek is ontworpen voor de doelstellingen van het PNR-programma van de CBSA, of een verdrag dat de CBSA-autoriteiten ertoe verplicht bijstand en informatie te verstrekken. In beide gevallen zal de informatie slechts worden doorgegeven voor een doel in overeenstemming met punt 2, en alleen indien het ontvangende land zich ertoe verbindt de informatie te beschermen overeenkomstig deze verbintenissen. In alle gevallen zal zo min mogelijk informatie aan het andere land worden verstrekt.

⁽¹⁾ Deze wet stelt de formaliteiten vast die in acht genomen moeten worden voor de vernietiging van overheidsstukken.

18. De in PAXIS opgeslagen API- en PNR-gegevens worden alleen doorgegeven aan een land waarvoor overeenkomstig de richtlijn een passend beschermingsniveau is vastgesteld of waarop de richtlijn van toepassing is.
19. API- en PNR-gegevens die in een gegevensbank voor rechtshandhaving als beschreven in punt 9 zijn opgenomen, kunnen worden doorgegeven in overeenstemming met verdragsverplichtingen in het kader van een douaneregeling voor wederzijdse bijstand („Customs Mutual Assistance Agreement”) of een regeling voor wederzijdse rechtsbijstand („Mutual Legal Assistance Agreement”). In dit geval worden de API- en PNR-gegevens alleen van geval tot geval vrijgegeven en alleen indien de CBSA over bewijsmateriaal beschikt dat de aanvraag rechtstreeks in verband brengt met een onderzoek of de voorkoming van misdrijven als bedoeld in punt 2, en uitsluitend in die mate dat de verstrekte gegevens strikt noodzakelijk zijn voor het specifieke onderzoek in kwestie.

Vrijgave van API- en PNR-gegevens vanwege de bescherming van de vitale belangen van de betrokkene

20. Mits deze verbintenissen het toestaan, kan de CBSA API- en PNR-gegevens vrijgeven aan de desbetreffende Canadese en andere overheidsministeries en -organen indien deze vrijgave noodzakelijk is voor de bescherming van de vitale belangen van de betrokkene of van andere personen, meer bepaald wanneer het gaat om belangrijke gezondheidsrisico's.

Kennisgeving aan de betrokkene

21. De CBSA zal aan de passagiers informatie verstrekken over de API- en PNR-vereisten en over kwesties in verband met het gebruik van deze gegevens, m.i.v. algemene informatie over de bevoegdheid om deze gegevens te verzamelen, het doel van de verzameling, de bescherming van de gegevens, de manier waarop en de mate waarin de gegevens zullen worden doorgegeven, de identiteit van de verantwoordelijke CBSA-ambtenaren, mogelijke verhaalprocedures en contactadressen voor mensen die vragen hebben of problemen.

Wettelijke herzieningsmechanismen voor het PNR-programma van de CBSA

22. Het PNR-programma kan door de „Privacy Commissioner of Canada” en het „Office of the Auditor General of Canada” worden onderworpen aan nalevingscontroles en onderzoeken.
23. De onafhankelijke gegevensbeschermingsautoriteit in Canada, de „Privacy Commissioner of Canada”, kan de naleving van de „Privacy Act” door de ministeries en overheidsorganen onderzoeken, en nagaan in hoeverre de CBSA deze verbintenissen nakomt. Volgens algemeen aanvaarde standaarddoelstellingen en -criteria kan de „Privacy Practices and Review Branch” van het „Office of the Privacy Commissioner” nalevingscontroles en onderzoeken verrichten. De „Privacy Commissioner of Canada” mag informatie vrijgeven die zijns inziens noodzakelijk is om in het kader van de „Privacy Act” een onderzoek te verrichten of om de gronden vast te stellen voor bevindingen en aanbevelingen die in een verslag op grond van de „Privacy Act” worden gedaan.
24. Het „Office of the Auditor General of Canada” verricht onafhankelijke audits van de werkzaamheden van de Canadese federale regering. Deze audits bieden de Canadese parlementsleden en het publiek objectieve informatie om de werkzaamheden van de regering te toetsen en deze ter verantwoording te roepen.
25. De definitieve verslagen van het „Office of the Privacy Commissioner” en het „Office of the Auditor General” worden door middel van jaarverslagen aan het parlement bekendgemaakt aan het publiek en eventueel op Internet beschikbaar gesteld. De CBSA zal de Commissie een kopie ter beschikking stellen van alle verslagen die op een of andere manier verband houden met het PNR-programma.

Gezamenlijke herziening van het PNR-programma van de CBSA

26. Naast de bovengenoemde herzieningsprocedures waarin in Canada bij wet is voorzien, zal de CBSA in overleg met de Commissie jaarlijks of zo vaak als nodig deelnemen aan een gezamenlijke herziening van het PNR-programma met betrekking tot de doorgifte van API- en PNR-gegevens aan de CBSA.

Verhaalmogelijkheden

Wettelijk kader

27. Het Canadese handvest van rechten en vrijheden („Charter of Rights and Freedoms”), dat een onderdeel is van de Canadese grondwet, is van toepassing op alle werkzaamheden van de regering, inclusief de wetgeving. Afdeling 8 van het handvest voorziet in het recht beschermd te worden tegen onredelijke controle en inbeslagneming en garandeert een redelijke verwachting van privacy. Afdeling 24 van het handvest biedt een persoon wiens rechten zijn geschoonden de mogelijkheid in beroep te gaan bij een bevoegde rechtbank met het oog op een schikking zoals de rechtbank die in de omstandigheden als passend en terecht beschouwt.
28. Het recht van een buitenlander om toegang te krijgen tot gegevens waarover een Canadees ministerie beschikt, wordt krachtens „Extension Order Number 1” van de „Access to Information Act” (ATIA) toegekend aan een ieder die in Canada aanwezig is. Behoudens uitzonderingen waarin deze wet voorziet, kan een buitenlander die in Canada aanwezig is, of een in Canada aanwezige persoon namens een niet in Canada aanwezige buitenlander, een ATIA-verzoek indienen voor gegevens die de buitenlander betreffen en toegang tot deze gegevens krijgen, behalve wanneer enkele specifieke en beperkte uitzonderingen en uitsluitingen in de betrokken wet van toepassing zijn.
29. Krachtens de „Privacy Act” wordt het recht van toegang tot persoonsgegevens en het recht van rectificatie en aantekening bij „Extension Order Number 2” uitgebreid tot een ieder die in Canada aanwezig is. Dit betekent dat, behoudens wettelijke uitzonderingen, een buitenlander deze rechten kan waarnemen alsof hij in Canada aanwezig was.

Administratief kader

30. Daarnaast kan echter het ministerie dat persoonsgegevens van iemand bewaart langs administratieve weg het recht op toegang, rectificatie en aantekening verlenen aan buitenlanders die niet in Canada aanwezig zijn. De CBSA zal deze rechten voor API- en PNR-gegevens in haar bezit uitbreiden tot EU-burgers of andere personen die niet in Canada aanwezig zijn, op voorwaarde dat andere wettelijke bepalingen hieraan niet in de weg staan.
31. De „Privacy Commissioner” kan een klacht indienen als blijkt dat er redelijke gronden zijn om een aangelegenheid krachtens de „Privacy Act” te onderzoeken en beschikt in dit verband over ruime onderzoeksbevoegdheden. Daarnaast kan de „Privacy Commissioner” klachten behandelen die naar hem worden doorverwezen door de gegevensbeschermingsautoriteiten van een der lidstaten van de Europese Unie namens een EU-burger, voorzover deze de gegevensbeschermingsautoriteiten heeft gemachtigd namens hem op te treden en van oordeel is dat zijn klacht inzake de bescherming van API- en PNR-gegevens door de CBSA niet op een bevredigende manier is behandeld als beschreven in punt 30. De „Privacy Commissioner” zal verslag uitbrengen van zijn conclusies en de gegevensbeschermingsautoriteit(en) in kennis stellen van de eventueel te nemen maatregelen.
32. De „Privacy Commissioner” heeft ook speciale onderzoeksbevoegdheden om na te gaan in hoeverre de Canadese ministeries en overheidsorganen met betrekking tot het verzamelen, bewaren, gebruiken, vrijgeven en terbeschikkingstellen van persoonsgegevens de „Privacy Act” nakomen.

Veiligheid van de informatie

33. Toegang tot het PAXIS-systeem zal slechts worden verleend aan een beperkt aantal CBSA-opsporings- en -veiligheidsambtenaren in de „Passenger Targeting Units” in de Canadese regionale bureau's en op het nationale CBSA-hoofdkwartier in Ottawa. Zij krijgen toegang tot het PAXIS-systeem in een beveiligde werkomgeving die voor het publiek niet toegankelijk is.
34. Om toegang te krijgen tot het PAXIS-systeem moeten de ambtenaren gebruik maken van twee afzonderlijke logins, onder gebruikmaking van een gebruikers-ID en wachtwoord die door het systeem worden gegenereerd. De eerste login geeft toegang tot het lokale netwerk van de CBSA en de tweede tot het „Integrated Customs System platform” dat op zijn beurt toegang geeft tot het PAXIS-systeem. De toegang tot het CBSA-netwerk en de gegevens van het PAXIS-systeem wordt strikt gecontroleerd en beperkt tot de selecte gebruikersgroep; op elke opvraging en herziening van passagiersgegevens in het systeem zal toezicht worden uitgeoefend. Het toezichtsdocument bevat de gebruikersnaam, de werkplek van de gebruiker, datum en uur van de toegang en het PNR-locatienummer voor de geconsulteerde gegevens. De CBSA zal voor bijzondere API- en PNR-gegevenselementen de toegang binnen het systeem ook beperken op basis van het gebruikerstype/-profiel dat de betrokken ambtenaar moet kennen („need to know”). Door deze controles op de toegang wordt gegarandeerd dat alleen de in punt 33 bedoelde personen toegang krijgen tot API- en PNR-gegevens voor de in punt 2 opgesomde doelen.

35. De toegang tot en het gebruik en de vrijgave van API- en PNR-gegevens worden geregeld door de „Privacy Act”, de „Access to Information Act”, afdeling 107 van de „Customs Act” en de administratieve praktijk als beschreven in punt 37 van deze verbintenissen, die een uitdrukking zijn van de beschermingsmaatregelen en garanties die in dit document worden beschreven. Afdeling 160 van de „Customs Act” en de interne gedragscodes voorzien bij niet-naleving in strafrechtelijke en andere sancties, en, zoals boven aangegeven, heeft de „Privacy Commissioner” krachtens de „Privacy Act” de bevoegdheid een onderzoek te starten met betrekking tot de vrijgave van persoonsgegevens.
36. Het vrijgavebeleid van de CBSA inzake PNR-gegevens omvat de procedures die moeten worden gevolgd door alle CBSA-ambtenaren die toegang hebben tot API- en PNR-gegevens. Het beleid van de CBSA is erop gericht de vertrouwelijkheid van de gegevens te bewaren en de gegevens te beheren overeenkomstig de in de Canadese wetgeving vastgestelde bevoegdheden, alsook de beleidslijnen van de CBSA en de Canadese regering inzake het beheer en de veiligheid van de informatie, zoals beschreven in punt 38.
37. Het vrijgavebeleid van de CBSA voor PNR-gegevens voorziet erin dat:
- (a) een ambtenaar API- en PNR-gegevens alleen dan mag vrijgeven, er toegang toe mag verlenen of mag gebruiken indien dit wettelijk is toegestaan en in overeenstemming is met het beleid;
 - (b) de ambtenaren alle noodzakelijke voorzorgen moeten nemen om te garanderen dat alleen essentiële informatie aan derden wordt vrijgegeven;
 - (c) informatie alleen voor een specifiek geautoriseerd doel wordt vrijgegeven en beperkt blijft tot de minimale hoeveelheid voor dat doel benodigde informatie;
 - (d) informatie alleen wordt verstrekt aan of opengesteld voor personen die beroepshalve deze informatie moeten zien; en
 - (e) overeenkomstig de „Privacy Act”, de „Access to Information Act” en de „National Archives Act” elke vrijgegeven informatie na gebruik wordt vernietigd of teruggegeven, zoals voorgeschreven door de beleidslijnen voor informatiebeheer van de CBSA en de „Treasury Board of Canada”.
38. Het vrijgavebeleid van de CBSA voor PNR-gegevens valt onder een hele reeks overkoepelende CBSA-beleidslijnen voor de bescherming en het beheer van informatie die wordt verzameld overeenkomstig de verschillende CBSA-verordeningen. Daarnaast zijn alle CBSA-ambtenaren gebonden door het veiligheidsbeleid van de Canadese regering met betrekking tot de bescherming van elektronische systemen en de gegevensbescherming ⁽¹⁾.
39. Alle CBSA-ambtenaren kennen deze bepalingen en de gevolgen van niet-naleving; acceptatie ervan is een voorwaarde voor aanstelling.

Wederkerigheid

40. De „Aeronautics Act” staat Canadese luchtvaartmaatschappijen, ongeacht van welke bestemming zij vertrekken, of luchtvaartmaatschappijen die vluchten vanuit Canada verzorgen, toe een vreemde mogendheid informatie te verstrekken over personen aan boord van deze vluchten die dat land als bestemming hebben, indien de wetten van het betrokken land dit vereisen.
41. Indien de Europese Gemeenschap, de Europese Unie of een van haar lidstaten besluiten een identificatiesysteem voor passagiers in te stellen en in hun wetgeving alle luchtvaartmaatschappijen ertoe verplichten om de Europese autoriteiten toegang te verlenen tot de API- en PNR-gegevens van alle passagiers die de Europese Unie tot bestemming hebben, staat artikel 4.83 van de „Aeronautics Act” de luchtvaartmaatschappijen toe aan deze eis te voldoen.

⁽¹⁾ De beleidslijnen waarnaar wordt verwezen zijn onder meer: „Government Security Policy”, gepubliceerd door het secretariaat van de „Treasury Board of Canada” op 1 februari 2002, en „Operational Security Standard: Management of Information Technology Security (MITS)”, gepubliceerd door het secretariaat van de „Treasury Board of Canada” op 31 mei 2004.

Herziening en beëindiging van de verbintenissen

42. Deze verbintenissen gelden voor een periode van drie jaar en zes maanden (3,5 jaar), gerekend vanaf de datum waarop tussen Canada en de Europese Gemeenschap een overeenkomst in werking treedt waarbij de verwerking van API- en PNR-gegevens door luchtvaartmaatschappijen met het oog op de doorgifte ervan naar de CBSA overeenkomstig de desbetreffende richtlijn wordt toegestaan. Nadat deze verbintenissen twee jaar en zes maanden (2,5 jaar) zijn toegepast, zal de CBSA besprekingen gaan voeren met de Commissie om de verbintenissen en alle ondersteunende maatregelen onder wederzijds aanvaardbare voorwaarden uit te breiden. Indien geen wederzijds aanvaardbare regeling kan worden getroffen vóór de datum waarop deze verbintenissen verlopen, zullen de verbintenissen vervallen voor alle gegevens die daarna zijn verzameld. Gegevens die tijdens de geldigheidsperiode van deze verbintenissen zijn verzameld, blijven op grond van deze verbintenissen beschermd tot de gegevens worden vernietigd.
43. De CBSA komt de verbintenissen na door de toepassing van de bestaande Canadese wetgeving, of, voor gebieden waar de wetgeving niet volstaat, door speciaal opgestelde regelingen of langs administratieve weg.
-

AANHANGSEL „A”

PNR-GEGEVENSELEMENTEN DIE DE CBSA VAN LUCHTVAARTMAATSCHAPPIJEN VERLANGT

1. Naam
 2. API-gegevens
 3. PNR-bestandslocatiecode
 4. Geplande reisdatum
 5. Boekingsdatum
 6. Uitgiftedatum reisbiljet
 7. Reisbureau
 8. Reisagent
 9. Contacttelefoon
 10. Factuuradres
 11. Alle informatie over de betalingswijze
 12. „Frequent Flyer”-gegevens
 13. Informatie uit het reisbiljetveld („ticketing field”-informatie)
 14. Ticketnummer
 15. Opgesplitste/opgedeelde PNR-informatie („split/divided PNR”)
 16. „Go-show”-informatie
 17. „No-show”-historiek
 18. Informatie over volledige reisroute
 19. „Standby”-informatie
 20. Andere namen in het PNR
 21. Volgorde check-in
 22. Bagagebiljetnummers
 23. Informatie over de zitplaats
 24. Zitplaatsnummer
 25. Enkele-reisbiljetten
-

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 28 maart 2006****tot vaststelling van tijdelijke beschermende maatregelen in verband met klassieke varkenspest in Duitsland***(Kennisgeving geschied onder nummer C(2006) 1321)***(Voor de EER relevante tekst)****(2006/254/EG)**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽¹⁾, en met name op artikel 10, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Duitsland hebben zich uitbraken van klassieke varkenspest voorgedaan.
- (2) In verband met de handel in levende varkens en bepaalde varkensproducten kunnen deze uitbraken een gevaar vormen voor de varkensbestanden in andere lidstaten.
- (3) Duitsland heeft maatregelen genomen in het kader van Richtlijn 2001/89/EG van de Raad betreffende maatregelen van de Gemeenschap ter bestrijding van klassieke varkenspest ⁽²⁾.
- (4) De veterinairerechtelijke voorschriften en de certificeringseisen voor de handel in levende varkens zijn vastgesteld bij Richtlijn 64/432/EEG van de Raad van 26 juni 1964 inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens ⁽³⁾.
- (5) De veterinairerechtelijke voorschriften en de certificeringseisen voor de handel in varkenssperma zijn vastgesteld bij Richtlijn 90/429/EEG van de Raad van 26 juni 1990 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke voorschriften van toepassing op het intracommunautaire handelsverkeer in sperma van varkens en de invoer daarvan ⁽⁴⁾.

(6) De veterinairerechtelijke voorschriften en de certificeringseisen voor de handel in eicellen en embryo's van varkens zijn vastgesteld bij Beschikking 95/483/EG van de Commissie van 9 november 1995 tot vaststelling van het model van het certificaat voor het intracommunautaire handelsverkeer van eicellen en embryo's van varkens ⁽⁵⁾.

(7) In afwachting van de vergadering van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid is het wenselijk in samenwerking met de betrokken lidstaat tijdelijke beschermende maatregelen vast te stellen.

(8) Deze beschikking wordt opnieuw bezien door het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

1. Onverminderd de maatregelen van Richtlijn 2001/89/EG, en met name de artikelen 9, 10 en 11, zorgt Duitsland ervoor dat:

- a) geen varkens worden vervoerd van en naar varkensbedrijven die in het in de bijlage omschreven gebied gelegen zijn;
- b) het vervoer van slachtvarkens afkomstig van bedrijven die buiten het in de bijlage omschreven gebied gelegen zijn, naar slachthuizen die in het genoemde gebied gelegen zijn, en de doorvoer van varkens door het genoemde gebied uitsluitend plaatsvinden via hoofdwegen of spoorlijnen en overeenkomstig de door de bevoegde autoriteiten verstrekte gedetailleerde instructies om te voorkomen dat de varkens in kwestie tijdens het vervoer direct of indirect in contact komen met andere varkens.

2. In afwijking van lid 1, onder a), mogen de bevoegde autoriteiten toestaan dat varkens rechtstreeks worden vervoerd naar een slachthuis in het in de bijlage omschreven gebied, of in uitzonderlijke gevallen naar aangewezen slachthuizen buiten dat gebied in Duitsland, om daar onmiddellijk te worden geslacht.

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/33/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 315 van 19.11.2002, blz. 14).

⁽²⁾ PB L 316 van 1.12.2001, blz. 5. Richtlijn gewijzigd bij de Toetredingsakte van 2003.

⁽³⁾ PB L 121 van 29.7.1964, blz. 1977/64. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 2003.

⁽⁴⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 62. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 van de Raad (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1).

⁽⁵⁾ PB L 275 van 18.11.1995, blz. 30.

Artikel 2

1. Duitsland zorgt ervoor dat, afgezien van varkens die rechtstreeks naar een slachthuis worden vervoerd om daar onmiddellijk te worden geslacht, geen varkens naar andere lidstaten en derde landen worden verzonden, tenzij de varkens:

- a) van een bedrijf komen dat gelegen is in een gebied buiten het in de bijlage omschreven gebied, en
- b) ten minste de laatste dertig dagen voor het laden of sedert hun geboorte wanneer zij jonger zijn dan dertig dagen, op het bedrijf van verzending hebben verbleven, en
- c) van een bedrijf komen waar in de laatste dertig dagen vóór de verzending van de varkens in kwestie geen levende varkens zijn binnengebracht.

2. De bevoegde veterinaire autoriteit van Duitsland zorgt ervoor dat de verzending van varkens naar andere lidstaten ten minste drie dagen vóór de verzending ter kennis wordt gebracht van de centrale en lokale veterinaire autoriteiten van de lidstaat van bestemming en van de lidstaten van doorvoer.

Artikel 3

1. Duitsland zorgt ervoor dat geen partijen varkenssperma naar andere lidstaten en derde landen worden verzonden, tenzij het sperma afkomstig is van beren die in een in artikel 3, onder a), van Richtlijn 90/429/EEG bedoeld spermacentrum buiten het in de bijlage omschreven gebied worden gehouden.

2. Duitsland zorgt ervoor dat geen partijen eicellen en embryo's van varkens naar andere lidstaten en derde landen worden verzonden, tenzij de eicellen en embryo's afkomstig zijn van varkens die op een bedrijf buiten het in de bijlage omschreven gebied worden gehouden.

Artikel 4

Duitsland zorgt ervoor dat:

- a) op het in Richtlijn 64/432/EEG bedoelde gezondheidscertificaat, waarvan uit Duitsland verzonden varkens vergezeld gaan, de volgende vermelding wordt aangebracht:

„Deze dieren voldoen aan Beschikking 2006/254/EG van de Commissie van 28 maart 2006 tot vaststelling van tijdelijke beschermende maatregelen in verband met klassieke varkenspest in Duitsland.”;

- b) op het in Richtlijn 90/429/EEG bedoelde gezondheidscertificaat, waarvan uit Duitsland verzonden varkenssperma vergezeld gaat, de volgende vermelding wordt aangebracht:

„Dit sperma voldoet aan Beschikking 2006/254/EG van de Commissie van 28 maart 2006 tot vaststelling van tijdelijke beschermende maatregelen in verband met klassieke varkenspest in Duitsland.”;

- c) op het in Beschikking 95/483/EG bedoelde gezondheidscertificaat, waarvan uit Duitsland verzonden eicellen en embryo's van varkens vergezeld gaan, de volgende vermelding wordt aangebracht:

„Deze eicellen/embryo's (*doorhalen wat niet van toepassing is*) voldoen aan Beschikking 2006/254/EG van de Commissie van 28 maart 2006 tot vaststelling van tijdelijke beschermende maatregelen in verband met klassieke varkenspest in Duitsland.”.

Artikel 5

Duitsland zorgt ervoor dat voertuigen waarmee varkens zijn vervoerd of die zijn binnengereden in een bedrijf waar varkens worden gehouden, na elk vervoer worden gereinigd en ontsmet, en dat de vervoerder aan de bevoegde veterinaire autoriteit het bewijs levert dat zij zijn ontsmet.

Artikel 6

De lidstaten brengen de maatregelen die zij ten aanzien van het handelsverkeer toepassen, in overeenstemming met deze beschikking en zij maken de getroffen maatregelen onmiddellijk bekend. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 7

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 28 maart 2006.

Voor de Commissie
Markos KYPRIANOU
Lid van de Commissie

BIJLAGE

Het gehele grondgebied van de deelstaat Noord-Rijnland-Westfalen in Duitsland.
